

'Ασ' Ολα

Τὸ σύμβολόν μας ΔΙ' ΟΛΙΓΩΝ ΠΟΛΛΑ

* ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ *

ΑΠΟ ΤΗΝ

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΝ

ΤΗΣ ΚΙΝΑΣ

Σίται στρατιῶται με εὐρωπαϊκὰς στολὰς.

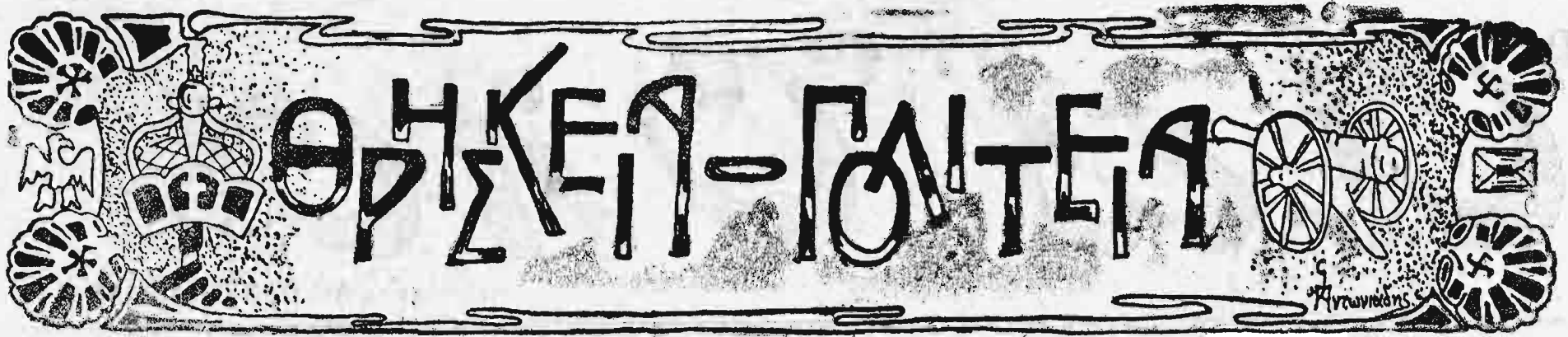
Ὁ Κινέζος ὑπουργὸς τῶν στρατιωτικῶν Τσοὺν-Τσάγη.

Ὁ ἀρχηγὸς τῶν Κινέζων ἐπαναστατῶν Χουπέχ, οὗτινος τὴν προκήρυξιν ἐδημοσιεύσαμεν εἰς τὸ προσηγουμένον τεύχος.

Μία ὁδὸς καταληφθεῖσα ὑπὸ ἐπαναστατῶν.

ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΣ

Ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία δὲν ἀρκεῖται μόνον εἰς τὴν παθητικὴν καὶ ἀρνητικὴν, οὕτως εἶπεν, ἀρετὴν, διότι τότε ἴσως νομισθῆ ἀπλή ἀδυναμία χαρακτῆρος, ἐλάττωμα μᾶλλον ἢ ἀρετὴ, ἀλλ' ἀπαιτεῖ δράσιν εὐεργετικὴν ὑπὲρ πάντων, ἀδιαφόρως φυλῆς ἢ θρησκεύματος, ἀδιαφόρως τῶν διαθέσεων αὐτῶν πρὸς ἡμᾶς.

Μοναδικὴ σκέψις τοῦ Χριστιανοῦ πρέπει νὰ εἶναι ἡ εὐεργεσία. Ἀφ' ἧς στιγμῆς ἀνοίξῃ τοὺς ὀφθαλμοὺς μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν θὰ παραδοθῆ εἰς τὸν ὕπνον, μίαν καὶ μόνην σκέψιν ὀφείλει νὰ καλλιερῆ: τὸ πῶς θὰ εὐεργετήσῃ, πῶς θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιδράσῃ ἐπιφελῶς, νὰ βελτιώσῃ τὸ περιβάλλον, νὰ σώσῃ, νὰ προλάβῃ δυστυχήματα, νὰ ἐπουλώσῃ πληγὰς.

Καὶ τὸ καθήκον τοῦτο δὲν ἐπιβάλλεται μόνον εἰς τὸν πλούσιον, μόνον εἰς τὸν ἰσχυρόν· ἐπιβάλλεται εἰς πάντας γενικῶς, πλουσίους καὶ πτωχοὺς, πανισχύρους καὶ ἀσθενεστάτους. Διότι ἡ ἐλεημοσύνη, τὴν ὁποίαν ἡ θρησκεία ζητεῖ παρ' ἡμῶν ὑπὲρ τῶν ἄλλων, μὴ νομίσητε, ὅτι εἶναι πάντοτε ἐλεημοσύνη εἰς χρήματα ἢ εἰς παροχὰς· πολλάκις εἶναι ἐλεημοσύνη καλῶν διαθέσεων, εὐεργετικῶν λόγων, ἀλτρουστικῶν ἐνεργειῶν. Οὐδεὶς ἐξ ἡμῶν ἄς ἐξαιρέσῃ ἑαυτὸν μὲ τὴν ψευδῆ δικαιολογίαν, ὅτι δὲν εἶναι πλούσιος, δὲν εἶναι ἰσχυρός. Ἐκαστος, ὅσονδήποτε καὶ ἂν ὑποτεθῆ ἄπορος ἢ ἀσθενής, πάντοτε θὰ εἶναι ἱκανὸς νὰ εὐεργετήσῃ τὸν πλησίον, ὅσονδήποτε μέγας καὶ ἰσχυρὸς καὶ ἂν εἶναι οὗτος.

Ὁ μῦθος τοῦ λέοντος καὶ τοῦ μυδὸς καθ' ἑκάστην ἀναπαρίσταται ἐν τῇ κοινωσίᾳ.

Ἀλλὰ διὰ ν' ἀρχίσῃ εἰς τὴν καρδίαν μας ἡ εὐεργετικὴ αὐτὴ λειτουργία, πρέπει νὰ προηγηθῆ ὁ ἐξαγνισμὸς ὁ ἀπόλυτος τῆς καρδίας. Ὅταν αὕτη διατηρῆ εἰσέτι ὑπολείμματα μίσους, ἐχθρας, κακίας, ἐγωῖσμοῦ, οὐδέποτε θὰ δυνηθῆ νὰ ἐπιτελέσῃ τὸ ἔργον τῆς φιλαλληλίας, τὸ εὐεργετικὸν καὶ σωτήριον. Δι' αὐτὸ ὡς πρῶτον ὄρον πίστεως ἡ Χριστιανικὴ θρησκεία ἀπαιτεῖ τὸν ἐξαγνισμόν. Ὁ Ἰωάννης ὡς πρῶτον κήρυγμα, ὡς θεῖον προανάκρουσμα, τονίζει τὸ «Μετανοεῖτε», ὁ δὲ θεῖος Παῦλος συνιστᾷ ὅπως «τὸν πρῶτον ἀποθέμενοι ἄνθρωποι, τὸν νέον ἐνδυσώμεθα».

Πρέπει λοιπὸν νὰ γίνῃ ἐντός μας μία πείσμων καὶ ἀποφασιστικὴ ἐπανάστασις, μία γενναία ὁρμή, ὅπως ἀποβληθῶσιν ἀφ' ἡμῶν ὅλα τὰ στοιχεῖα τοῦ μίσους, τῆς ἐχθρότητος, τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τὰ ὁποῖα συνεσωρεύθησαν ὡς ἐκ τοῦ ἠθικοῦ ἐκτροχιασμοῦ, ὁ ὁποῖος συνέβη.

Ἀφοῦ δ' οὕτω προκαταρτῆ τὸ ἔδαφος, δύνανται νὰ βλαστήσουν ἐπ' αὐτοῦ τὰ ὠραιότερα καὶ χαριέστερα ἄνθη, τὰ ὁποῖα τὴν βαλσαμώδη εὐωδίαν τῶν θέλουσι διαχύσει γύρω τῶν ἀφειδῶς.

Εἶναι ἀληθές, ὅτι διὰ νὰ κατορθωθῆ, ὅπως ἡ καρδία μας πάλιν πλειότερον διὰ τοὺς ἄλλους ἢ δι' ἡμᾶς αὐτοὺς, εἶναι ἀληθές, ὅτι διὰ νὰ δυνηθῆ ὁ ἄνθρωπος νὰ ζῆ καὶ νὰ δρᾷ μόνον διὰ τὸ καλόν, μόνον διὰ τὴν προαγωγὴν τοῦ ἄλλου, πρέπει προηγουμένως νὰ καταπέσωσι μίαν πρὸς μίαν ὄλαι αἱ προλήψεις, ὑφ' ὧν βαρύνετα κατατρούχεται, πρέπει ν' ἀφήσῃ νὰ σκορπισθῶσι τὰ ὄπλα τοῦ πολέμου καὶ τῆς διαμάχης, πρέπει νὰ κρημνίσῃ τοὺς πύργους τοῦ ἐγωῖσμοῦ, τοὺς ὁποῖους ὑψώσεν ἐντός του. Εἶναι προφανές, ὅτι ὅλη αὐτὴ ἡ ἀντίδρασις δὲν εἶναι εὐκόλος, ἀλλὰ δὲν παύει καὶ νὰ εἶναι πάντοτε δυνατὴ. Ἀκριβῶς δὲ περὶ τοῦ ἐφαρμοσίμου ἢ μὴ τῶν τοιούτων ἀρχῶν καὶ τῆς γενικῆς ἐκ τούτων ὠφελείας θὰ πραγματευθῶμεν εἰς τὸ προσεχές.

ΑΠΟΛΟΓΗΤΗΣ

Ἡ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ

Παρήλθον δέκα καὶ πέντε σχεδὸν ἡμέραι, ἀφ' ἧς ἐρρίφθη εἰς τὸ μέσον μετ' ἐπιτάσεως ἢ εἰδήσις περὶ δράσεως τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου εἰς τὸ Αἰγαῖον. Ἐκτοτε ἐπάλληλοι ἀλληλοσυγκρουόμεναι πληροφορίαι περὶ τῶν κινήσεων τοῦ στόλου τούτου ἐκυκλοφόρησαν, ἠγγέλθη μάλιστα, ὅτι καὶ ἐν τῇ βορείᾳ Ἐρυθρᾷ μοῖρα ἐχθρικοῦ στόλου ἐβομβάρδισε τὸν τουρκικὸν λιμένα Ἀκάμπα. Ἐν τούτοις, τὸ μόνον βέβαιον εἶναι, ὅτι μέχρι τῆς στιγμῆς, καθ' ἣν γράφομεν, πλήρης ἡσυχία ἐπικρατεῖ ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει.

Ποῦ ν' ἀποδοθῆ ἡ ἀδράνεια αὕτη; Τινὲς φρονοῦσιν, ὅτι μεγάλως ἐπέδρασεν ἡ τελευταία διακοίνωσις τῆς Τουρκίας, καθ' ἣν ἐν περιπτώσει ἐχθροπραξιῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ, ἡ Αὐτοκρατορία ἐπιφυλάσσει ἑαυτῇ τὸ δικαίωμα λήψεως μέτρων, ἅτινα δύνανται νὰ παραβλάψωσι τὸ διεθνὲς ἐμπόριον, ἕτεροι πιστεύουσιν, ὅτι αἱ Δυνάμεις δὲν ἔδωκαν πᾶσαι τὴν συγκατάθεσιν τῶν διὰ τὴν τοῦ Ἰταλικοῦ στόλου ἐν τῷ Αἰγαίῳ δράσιν, καὶ ἕτεροι, θεωροῦντες ἑαυτοὺς καλὰ πληροφορημένους, διαδίδουσιν, ὅτι ἐπίκειται ἐπίδοσις νέου τελεσιγράφου τῆς Ἰταλίας πρὸς τὴν Πύλην, μετὰ τὴν ἀπάντησιν τοῦ ὁποῖου ἡ Ἰταλία θὰ δύνεται νὰ θεωρηθῆ ἐλευθέρως πρὸς εὐρυτέρας ἐνεργείας.

Τὴν Τρίτην ἀνεγνωρίσθη ἐπισήμως ὑπὸ τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἑσωτερικῶν τὸ νέον κόμμα, ὅπερ φέρει τὸν τίτλον «Κόμμα τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Συνενοήσεως»· τὰ ἀποτελοῦντα τὸν πυρῆνα τοῦ νέου κόμματος πρόσωπα εἶναι ὁ Σαδῆκ βέης, συνταξιοῦχος συνταγματάρχης, Λουτφὴ Φικρῆ, Ριζᾶ Νούρ, Ἰσμαήλ Σουκρῆ καὶ Μπασρῆ βέηδες, βουλευταί, καὶ πολλοὶ ἄλλοι. Τὸ κόμμα ἐδημοσίευσεν διὰ τοῦ τύπου τὸ πρόγραμμά του, διὰ τοῦ ὁποῖου δηλοῖ, σχετικῶς μὲ τὰς ἐθνότητας, ὅτι θὰ σεβασθῆ τὰς προνομίας, ἐκκλησιαστικὰς, ἐθνικὰς καὶ ἐκπαιδευτικὰς καὶ ὅτι θὰ συντελέσῃ εἰς τὴν φιλικὴν συνένωσιν καὶ συνεργασίαν τῶν ἐν Τουρκίᾳ ἐθνοτήτων.

Περὶ τῆς δυνάμεως τοῦ νέου κόμματος πολλὰ λέγονται· κεκηρυγμένοι ὑπὲρ αὐτοῦ εἶναι περὶ τοὺς 50—60 βουλευταί, μὴ συμπεριλαμβανομένων τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες ἐδήλωσαν, ὅτι θέλουσι συνεργάζεσθαι μετ' αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον τὸ κόμμα ὑποστηρίξει τὰ δίκαια τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους. Ἡ σύστασις τοῦ νέου κόμματος ἐγένετο δεκτὴ μετὰ χαρᾶς ὑπὸ τῆς δημοσίας γνώμης.

Αἱ ἐλληνοτουρκικαὶ σχέσεις φαίνονται, ὅτι καθίστανται ἡμέρα τῇ ἡμέρᾳ καλλίτεραι· πνεῦμα εὐχρηνοῦς συνενοήσεως ἐπιπνέει εἰς τὰς Κυβερνήσεις ἀμφοτέρων τῶν Κρατῶν. Πολλὰ τοῦλάχιστον κατὰ τὰς ἡμέρας ταύτας διεβιάσθησαν σχετικῶς πρὸς τὸ Κρητικὸν ζήτημα, τὰ ὁποῖα, ὅσονδήποτε καὶ ἂν κριθῶσι πρόωρα, πάντως ὁμῶς εἶναι παρήγορα καὶ εὐόλινα.

Ἡ ἐν τῇ Ἀπὼ Ἀνατολῇ κατάστασις δὲν εἶναι εὐχάριστος. Ἡ ἐπανάστασις ἐν Κίνα ἐξακολουθεῖ, κατὰ τὰς ἐκείθεν δὲ εἰδήσεις ἐγένοντό φόνοι ἀρχετῶν ξένων. Τηλεγραφήματά τινα ἀναφέρουσιν, ὅτι οἱ ἐπαναστάται ἐπανελημμένως ἠττήθησαν, ἐπικρατεῖ δὲ ἰδέα, ὅτι ἡ δυναστεία θὰ διατηρηθῆ, παρέχουσα ὁμῶς πολλὰς εἰς τὸν λαὸν ἐλευθερίας.

Ἐξ ἄλλου αἱ σχέσεις Ρωσίας καὶ Περσίας δξύνθησαν εἰς ἐπικίνδυνον σημεῖον καὶ στρατὸς ρωσικὸς εἶναι ἔτοιμος νὰ εἰσελάσῃ εἰς τὸ Περσικὸν ἔδαφος μέχρι τοῦ Κασβίν, καίτοι ἡ Περσία κατὰ τὴν τελευταίαν ὥραν ἔδειξε τάσεις πρὸς ὑποχώρησιν εἰς τὰς ρωσικὰς ἀπαιτήσεις.

ΔΙΠΛΩΜΑΤΗΣ

ΑΠΟ ΤΟ ΠΑΝΘΕΟΝ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΟΦΥΙΑΣ

Ο ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ

Ο Χρηστομάνος απέθανε.

Με τὰ τρία αὐτὰ λόγια ὁ τηλεγράφος ἐξ Ἀθηνῶν ἀνήγγειλε τὸν θάνατον τοῦ φαεινοτέρου ἐκ τῶν ἀστέρων τῆς νεωτέρας καλλιτεχνίας καὶ λογοτεχνίας.

Καὶ δὲν ἐχρειάζοντο περισσότερα διὰ νὰ ἐννοηθῇ, ὅτι ὁ ψυχρὸς τάφος ἐκάλυπεν ἕνα μικρὸν μὲν καὶ ἀτροφικὸν τὸ δέμας, ἀφαντάστου ὅμως μεγαλείου καὶ δυνάμεως κολοσσόν.

Ποῖος δὲν ἐγνώρισε, δὲν ἤκουσε, δὲν ἀντελήφθη μυχιαίτατα τὸν ἀλησμόνητον Χρηστομάνον ;

Ἐξῆσε καὶ θὰ ζῆ, ἐφ' ὅσον θὰ ἐντροφῶμεν εἰς τὰς γοητευτικὰς σελίδας τῆς «Ἐλισάβετ», τῆς «Κερένιας κούκλας» καὶ τῶν «Ὀρφικῶν τραγουδιῶν» του.

Ἡ ψυχὴ του, τὸ ἀθάνατον πνευμά του, θὰ πτερυγίσῃ πάντοτε πλησίον μας, πρὸ τῶν ὀμμάτων μας, ἐφ' ὅσον τὸ ὑπ' αὐτοῦ ἀναγεννηθὲν Ἑλληνικὸν θέατρον θὰ μᾶς ἐνθυμίσῃ, ὅτι αὐτοῦ καὶ μόνον ἡ ζωογόνος πνοὴ τὸ ἀπέσυρεν ἀπὸ τὴν ἐκνευρωτικὴν πεζότητα διὰ νὰ μᾶς τὸ παρουσιάσῃ, ὅπως σήμερον παρουσιάζεται ζωντανόν, ὀλοζώντανον, δυνάμενον μὲ ὑπερηφάνειαν νὰ διεκδικήσῃ τὴν δάφνην τῆς νίκης καὶ τῆς δόξης.

*

Ποῖος, βλέπων τὸν Χρηστομάνον, μὲ τὸ καχεκτικόν, τὸ αἰωνίως σκυθρωπὸν καὶ σιωπηλὸν ἐκείνο ὕφος του, ἠμποροῦσε νὰ φαντασθῇ, ὅτι εἶχεν ἐνώπιόν του ἕνα μέγαν συγγραφέα, γλυκύτατον ποιητὴν, εὐφάνταστον καλλιτέχνην, ὑπέροχον καθ' ὅλα ἐργάτην τοῦ λόγου καὶ τῆς γραφίδος ;

Καὶ ὅμως τὸ διορατικὸν μάτι του μακαρίτου πατρός του, τοῦ διασήμου καθηγητοῦ τοῦ Ἑθνικοῦ Πανεπιστημίου τῶν Ἀθηνῶν Ἀναστ. Χρηστομάνου, τὸ ἐμάντευσε, ὅταν ὁ υἱὸς του, χωρὶς κανένα λόγον, ἐγκαταλείπων τὰς σπουδὰς τῆς Νομικῆς, προέβαινε εἰς τὴν δημοσίευσιν τοῦ πρώτου ἔργου του, τοῦ «Ἀρχοντολογίου τῶν Ἀθηνῶν», διὰ τὸ ὁποῖον ὁ μὲν διευθυντὴς τῆς Ἑθνικῆς Βιβλιοθήκης κ. Δ. Καμπούρογλου ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του, ὁ δὲ ἀείμνηστος πατὴρ του ἠρκέσθη νὰ ἀναφωνήσῃ ὅ,τι καὶ διὰ τὸν Θεμιστοκλέα ἔλεξαν οἱ διδάσκαλοί του.

*

Ἀκολούθως εὐρίσκομεν τὸν Χρηστομάνον φοιτητὴν τῆς Φιλοσοφίας ἐν Γερμανίᾳ καὶ μετ' ὀλίγον διδάκτορα καὶ ὑφηγητὴν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Βιέννης. Ἐκεῖ ἐκδίδει γερμανιστὶ τοὺς «Ὀθωνας» καὶ τὰ ἀπαράμιλλα «Ὀρφικὰ τραγούδια».

Τὸ δεύτερον μάλιστα ἐγείρει πρωτοφανῆ θόρυβον ἀνά τὸν κόσμον τῶν γραμμάτων, πρὸ πάντων τῆς Γερμανίας καὶ τῆς Αὐστρίας. Τὸ ὄνομά των εὐθὺς κατατάσσεται εἰς τὴν πλειάδα τῆς διεθνoῦς φιλολογίας, ἡ δὲ ἀείμνηστος καὶ ἐξόχως μουσικογραφὴς Αὐτοκράτειρα Ἐλισάβετ, ἐκτιμήσασα τὸ λεπτὸν καλλιτεχνικὸν τάλαντόν του, τὸν προσλαμβάνει εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της.

Μέσα εἰς τὰς ἀριστοτεχνικὰς σελίδας τῆς «Αὐτοκρατείας Ἐλισάβετ» παρελαύνουν ἀμμήτου κάλλους εἰκόνες καὶ περιγραφαὶ τοῦ μετὰ τῆς λογίας αὐτοκρατείας βίου του.

Ἡ «Ἐλισάβετ» ὁμοφώνως ἐκρίθη ἀριστεύρημα λογοτεχνίας, ὡς ἐκ τοῦ ὁποῖου ἐκ τῆς γερμανικῆς μετεφράσθη εἰς τὴν ἰταλικήν, τὴν γαλλικήν, τὴν ἰσπανικήν καὶ εἰς τὴν ἑλληνικήν ὑπὸ τοῦ ἰδίου.

*

Αἰφνιδίως μίαν πρωίαν ὁ Ἀθηναϊκὸς τύπος ἀρὰς καὶ βλασφημίας ἐκτοξεύει κατὰ τοῦ «ἐξωμότου Χρηστομάνου», ὅπως τὸν ἀπεκάλεσαν, διότι ἐγνώσθη, ὅτι, ἀσπασθεὶς τὸν καθολικισμόν, κατετάχθη μεταξὺ τοῦ κλήρου εἰς τὸ Βατικανόν.

Ἄλλοι ἐγνώριζον τὸν ἔρωτα πρὸς τὴν μάθησιν καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν τοῦ πνεύματος τοῦ Χρηστομάνου, ἐχαμογέλασαν εἰρωνικῶς διὰ τὴν ἐναντίον του σταυροφορίαν ταύτην τοῦ Ἀθηναϊκοῦ τύπου, καὶ ἀνέμενον κατὰ μέγα καὶ τολμηρὸν νὰ ἀκούσουν περὶ τοῦ δαμονίου ἐξωμότου.

*

Τὸ πρᾶγμα ἐλησιμονήθη μέχρι τοῦ 1900, ὁπότε βλέπομεν τὸν Χρηστομάνον ἐπανερχόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα ὡς γνήσιον ὀρθόδοξον Ἕλληνα, γεμᾶτον ἐπιστημονικῶν γνώσεων, πνεύματος καὶ τάλαντου πρωτοφανῶς καινοτόμου καὶ τολμηροῦ.

Εὐθὺς ὄνειρεύεται νὰ ἀναμορφώσῃ τὴν φυτοζωοῦσαν ἑλληνικὴν σκηνὴν, ἐπὶ βάσεων ὅλως νέων καὶ τολμηρῶν.

Ἐπιπροσκαλεῖ εἰς ἰδιαιτέρας πρὸς τοῦτο συγκεντρώσεις τοὺς ἀρίστους τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ποιητὰς, λογογράφους, συγγραφεῖς καὶ καλλιτέχνους τῶν Ἀθηνῶν, καταστρώνει καὶ ἀναπτύσσει λεπτομερέστατα τὰ μεγάλα σχέδιά του καὶ ἐκφωνεῖ λόγους καὶ προσφωνήσεις, οἱ ὁποῖοι θὰ μείνουν ἀθάνατοι διὰ τὸ πειστικὸν τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ τὴν ἀνέκφραστον ἐμπνευσίν των.

Τέλος, ἰδρύεται ὑπ' αὐτοῦ ἡ Νέα Σκηνή.

Τὸ ἑλληνικὸν θέατρον ἀναγεννᾶται κυριολεκτικῶς, θραύει τὰ ἀπρηχαιώμενα δεσμά του, ἀποκαλύπτει τὸν ἕνα κατόπιν τοῦ ἄλλου τοὺς λαμπροτέρους ἀστέρας του, τοὺς ὁποίους πάλιν φιλοστοργότατα ποδηγετεῖ, διδάσκει καὶ ἐμψυχώνει ἢ ἀκούραστος θέλησις τοῦ Χρηστομάνου.

Οὐδεμίαν δίδει σημασίαν εἰς τὸ παρεξηγηθὲν ἀπὸ μερικοῦς, ἀλλὰ καὶ τόσον θαυμασίως πραγματοποιηθὲν ὄνειρόν του. Προχωρεῖ μὲ τὴν σημαίαν τοῦ ἀνατόμου καὶ καινοτόμου, καὶ μόνον μετὰ παρέλευσιν ἑξ ἐτῶν χαλαρώνει τὴν ἐπίμονον, τὴν βαρυσήμαντον ἐκείνην δρασίν του, ἀφοῦ ἐβεβαιώθη περὶ τῆς θεμελιωθείσης πλέον τοῦ ἑλληνικοῦ θεάτρου προόδου, ὁποῖαν ὅλοι ἐνθουσιῶντες ἐξακολουθοῦμεν νὰ τὴν βλέπωμεν καὶ σήμερον.

Τότε ἀκριβῶς γράφει τὰ «Τρία φιλιὰ», τὴν τραγικὴν σονέτταν, ὅπως ὁ ἴδιος τὴν ὠνόμασεν, ἡ ὁποία, μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν ἀναβιβασθεῖσα εἰς τὴν σκηνὴν, τὸν ἀνέδειξε καὶ λαμπρὸν συνάμα θεατρικὸν συγγραφέα.

*

Ἐπηκολούθησεν ἡ κωμῶδία «Κοντορεβιθούλης», ἡ ὁποία, ἀποτυχοῦσα, τὸν ἐλίκρανε πολὺ καὶ ἐγένεν αἰτία νὰ ἀπομακρυνθῇ διὰ παντὸς ἀπὸ ὅλα τὰ κέντρα τῶν φιλολογούντων καὶ τῶν ἐν γένει ἀνθρώπων τῆς γραφίδος.

Πολλοὶ ὅμως δὲν παραδέχονται ὅτι ἡ αἰτία αὕτη τὸν ἔκαμεν ἐκκεντρικὸν καὶ μισόκοσμον.

Ἀποδίδουν τοῦτο μᾶλλον εἰς τὴν ἐν πολλοῖς παραγνώρισιν τοῦ ἔργου του, εἰς τὸ ὅτι δηλαδὴ δὲν εὗρε κατάλληλον περὶ ἑαυτὸν περιβάλλον, τὸ ὁποῖον τελείως νὰ τὸν ἐννοῇ καὶ νὰ τὸν ἀντιλαμβάνεται.

Ἐν τούτοις, καὶ ἐν μέσῳ τῶν τεσσάρων τοίχων τῆς πλουσίας βιβλιοθήκης του, δὲν ἔπαυσε ἐργαζόμενος ὡς ἐπιφυλλιδογράφος τῶν σοβαρωτέρων εὐρωπαϊκῶν ἐφημερίδων, ὡς κριτικὸς ἐμβριθέστατος καὶ ὡς ἀριστοτέχνης ποιητῆς.

Λέγεται ὅτι τὰ ἀνέκδοτα ἔργα του θὰ ἀποτελέσουν θησαυρὸν ἀνεκτίμητον, εἴαν ποτε, ὡς δὲν ἀμφιβάλλομεν, ἴδουν τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος.

*

Νὰ ὑποθέσωμεν ὅτι, ὡς βαθύς ψυχολόγος, προεγνώρισε τὸν θάνατόν του καί, ὡς ἄλλο κύκνειον ᾄσμα του, ἐδημοσίευσεν τὰ τελευταῖα λογοτεχνικὰ ἀριστουργήματά του ;

Διότι, τί ἄλλο ἐσήμαινε καὶ ἡ πέρυσιν εἰς τὴν ἰταλικὴν «Τριμπούναν» δοθεῖσα ἀπάντησις του, ὅτι κατὰ τὸ ἔτος 1911 ἐπεθύμει νὰ ἀποθάνῃ ;

Καὶ ἀπέθανεν εἰς ἡλικίαν 47 ἐτῶν, ἀφίνων ἡμιτελὲς τὸ μέγα ἔργον του.

Ἀπέθανε, προσβληθεὶς ἀκριβῶς εἰς τὴν μεγάλην, τὴν γενναιοφρονα καρδίαν του, ἔπεσεν ἀπὸ ἀνιαρὸν καρδιακὸν νόσημα.

Ἄλλ' ἀπὸ τὸ βάρος τῶν ἀμαράντων στεφάνων τῆς δόξης του ἀνέζησεν ἡ αἰωνία, ἡ ἀθάνατος μνήμη του, ἡ ὁποία θριαμβευτικῶς θὰ μᾶς ἐπιδεικνύη τὸ ἀμίμητον, τὸ γιγάντιον καὶ πολυσήμαντον ἔργον του.

ΑΝΑΣΤ. Φ. ΚΗΝΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐξὴ στίχους κάνω
γιὰ τὸν Χρηστομάνο.

Θολὸ γιὰ σένα τῆς ζωῆς ἐκύλυσε τὸ ρεῦμα
μὰ μέσ' ἔς τὴν ἀχαρῆ ζωὴ
κάποια σ' ὠμόρφαινε πνοὴ
κι' ὅ,τι ἔς τὸ σῶμα σου λειψέ, περισσεψέ ἔς τὸ πνεῦμα.
Κι' αὐτό, γοργὸ φτεροῦγισε ἔς τὴν ὥρα τῆς θανάτου σου
σὲ Μούσαις καλλιτέφαναις καὶ κόγχαις Διονύσου.

Γ. ΣΟΥΡΗΣ

Ἐξεδόθη :

βιβλίον χρήσιμον καὶ ἀπαραίτητος ὑγιεινὸς ὁδηγὸς διὰ τοὺς καθηγητὰς, διδασκάλους καὶ διδασκαλίσσας, διὰ τοὺς διευθυντὰς σχολῶν, διὰ τοὺς μαθητὰς, διὰ τοὺς γονεῖς, διὰ τοὺς ἐφόρους τῶν σχολῶν, διὰ τοὺς ἰατροὺς, διὰ τοὺς ἀρχιτέκτονας, διὰ τοὺς τροφίμους τῶν διδασκαλείων καὶ ἐν γένει διὰ πάντας τοὺς ἀσχολουμένους περὶ τὴν διοίκησιν καὶ τὴν ὑγιεινὴν τῶν σχολῶν,

Ν. Α. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΙΔΟΥ

ἰατροῦ τῆς εταιρείας τῶν Ἀνατολ. Σιδηροδρομῶν,

ΕΓΧΕΙΡΙΔΙΟΝ ΣΧΟΛΙΚΗΣ ΥΓΙΕΙΝΗΣ

βραβευθὲν ἐν εἰδικῷ διαγωνισμῷ

τοῦ Ἑλληνικοῦ Φιλολογικοῦ Συλλόγου

Τιμᾶται μόνον γρόσια ἀργυρᾶ τέσσαρα (4).

Εὐρίσκεται εἰς τὴν βιβλιοπωλείαν
Δελάστα-Σφύρα-Γεράρδου καὶ παρὰ τῷ συγγραφεῖ
(Σιδηροδρομικὸς σταθμὸς Σιρκεδῆ)

ὅστις ἀποστέλλει τὸ βιβλίον ταχυδρομικῶς εἰς τοὺς ἐμβάζοντας αὐτῷ Ὀθωμανικὰ γραμματόσημα πέντε γροσίων.

Κατάλληλον δῶρον διὰ τὴν πρώτην τοῦ ἔτους.

Εκ Τριπολιτίας

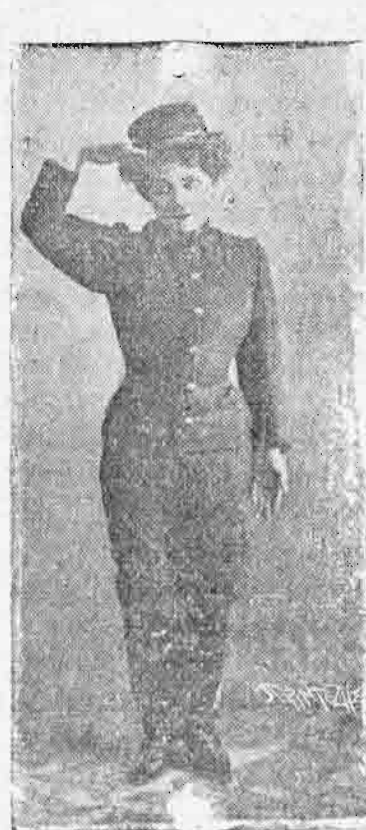

Αἱ δυσχέρειαι τῶν Ἰταλῶν ἐν Τριπολίτιδι.

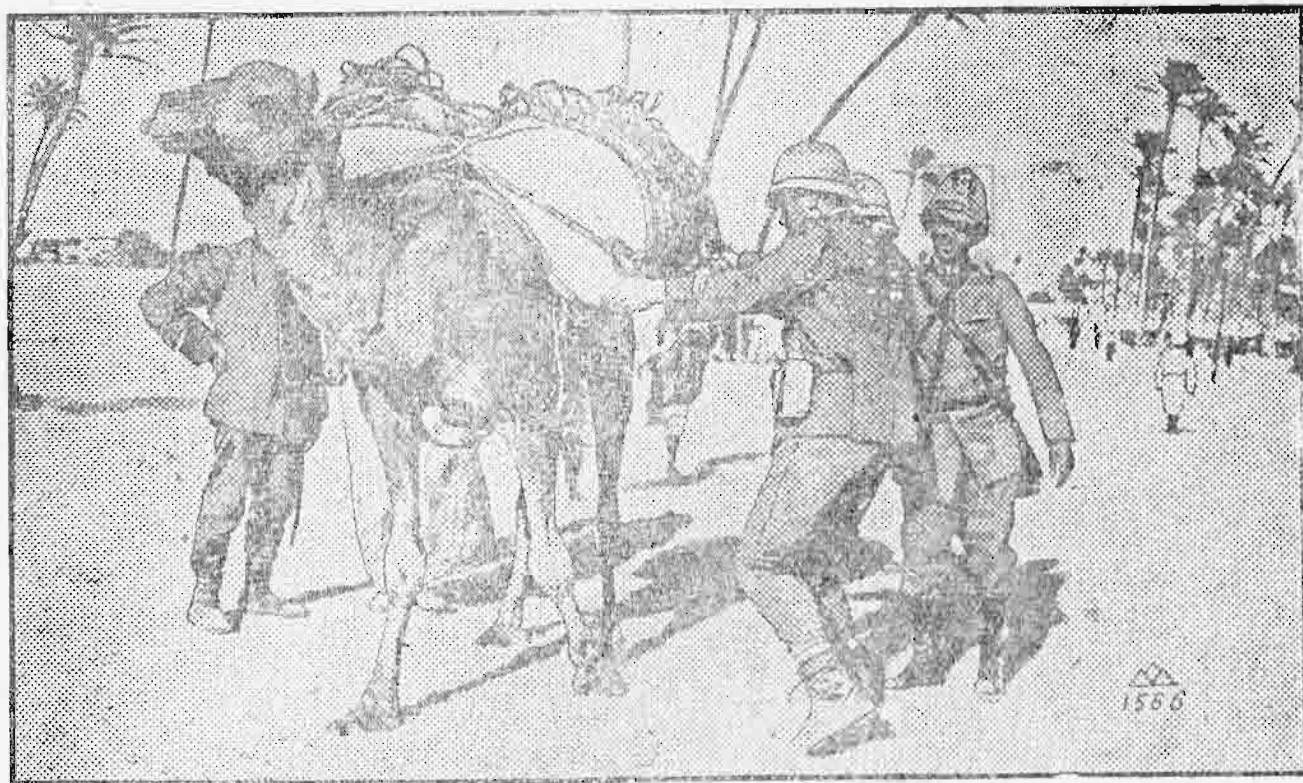

Ἡ κ. Ροζ. Νίκα εἰς τὴν «Νιτούς».

Ἡ κ. Ροζαλίη Νίκα εἰς τὴν «Μαρζέλ Νιτούς», τὴν χαριτωμένην ὀπερέταν τοῦ Ἐρβέ, τὴν ὁποίαν πρῶτη ἀπὸ τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς εἰδάξεν, ἔσχεν ἐν Ἀθήναις θριαμβευτικὴν καὶ πανθομολογηθεῖσαν ἑπιτυχίαν.

Τὸ ὄραϊον τοῦτο ἔργον πρόκειται λίαν προσεχῶς νὰ δοθῇ εἰς τὸ Ἑρδεῖον, οὗτω δὲ θὰ εὐτυχήσωμεν καὶ ἡμεῖς νὰ τὸ ἀπολαύσωμεν. Εἰμεθα πεπεισμένοι, ὅτι καὶ ἡ ἡμετέρα γενναία ἢ ὁποῖα τὴσιν συμπάθειαν δεῖν νὰ εἰσπρὸς τὸν καλὸν καὶ καλῶς κατηχημένον ἄσσον Νίκα-Φόστ-Λεπενώτη, θὰ ἐκτιμήσῃ δεόντως τὴν ἐκλεκτικότητα τοῦ προγράμματος καὶ τὰς φιλοτίμους προσπαθείας τῶν ἠθολοῶν.

Ἰταλοὶ ἐν τῇ ἐρήμῳ.

Τουρκικὰ τηλεβόλα ἐν Τριπολίτιδι.

Ὁ μέγας Γερμανὸς εὐθυμογενεῖς Ἰούλιος Στεπενχάϊμ ἐπὶ τῇ 80ετηρίδι τῶν γενεθλίων του.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Ο ΚΡΟΝΟΣ ΠΛΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΓΗΣ

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν, τὴν πέμπτην τῆς πρωίας, ὁ Κρόνος ἦτο εἰς τὴν μικρότεραν ἀπὸ τῆς γῆς ἀπόστασιν. Ἦτο μόλις 1 δισεκατομμύριον καὶ 220 ἑκατομμύρια χιλιόμετρα. Ὁ ὥρατος οὗτος λοιπὸν πλανήτης παρουσιάζει τὰς ἡμέρας ταύτας τὰς καλλιτέρας πρὸς παρατηρήσεις συνθήκας, ἀφοῦ ἀνατέλλῃ ὀλίγον μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, διέρχεται τὸν ἰσημερινὸν περὶ τὰ μεσάνυκτα καὶ δύνει τὴν πρωίαν. Δύναται τις νὰ προσδιορίσῃ εὐκόλως τὴν θέσιν τοῦ ἀφ' ἑσπέρας πρὸς τὸ νοτιοανατολικὸν μέρος, παρατηρῶν τὰ ἐξῆς: Ὁ Κρόνος ἔχει χρῶμα πρασινοκύανον, φῶς σχεδὸν ὅμοιον πρὸς ἄστρον πρῶτου μεγέθους, ἀποτελεῖ δὲ μετὰ τοῦ Ἄρεως τὴν βᾶσιν ἰσοσκελοῦς τριγώνου, τοῦ ὁποῦ ἡ κορυφή ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς Πλειάδας.

Εἰς τὴν μικρὰν αὐτὴν ἐπαρχίαν τοῦ Οὐρανοῦ, εἰς τὴν ὁποίαν ὁ ἡλιός μας εἶναι ἡ πρωτεύουσα, δὲν ὑπάρχει πλανήτης παραδοξότερος ἀπὸ τὸν Κρόνον. Δὲν πρέπει δὲ ἐκ ταύτης νὰ ἐξαιρέσωμεν οὔτε τὴν γῆν, διότι ἀποτελεῖ χυδαῖον ὄγκον καὶ θέσιν μετριωτάτην. Καὶ αὐταὶ αἱ μικροσκοπικαὶ κινήσεις τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅπερ προσωρινῶς ἔρπει ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς, δὲν τὴν κάμνουν ἐνδιαφέρον ἄστρον εἰς τοὺς παρατηρητὰς τοῦ σύμπαντος. Ὁ Κρόνος ἔχει ὄγκον 730 φορές μεγαλειότερον τῆς γῆς, ἢ δὲ διάμετρος του εἶναι 119,000 χιλιόμετρα· ἐκεῖνο ὅμως, τὸ ὁποῖον τὸν καθιστᾷ παράδοξον, εἶναι ὁ φωτεινὸς καὶ χρυσοῦς δακτύλιος, ὁ ὁποῖος τὸν περιβάλλει.

Ὁ Κάρολος Νόρδμαν, ἀστρονόμος τοῦ ἀστεροσκοπεῖου τῶν Παρισίων, ἐμβαθύνει εἰς μελέτας ἐπὶ τῆς συστάσεως τοῦ δακτυλίου τούτου, ἀναφέρει ὅτι ἔχει ἐξωτερικὴν μὲν διάμετρον 276,470 χιλιόμετρα, ἐσωτερικὴν δὲ 141,340, οὕτως ὥστε 11,000 χιλιόμετρα μόνον χωρίζουσι τὸ σῶμα τοῦ πλανήτου ἀπὸ τοῦ δακτυλίου του. Ἄλλ' ὁποῖα εἶναι ἡ σύστασις τοῦ τελευταίου τούτου; Ἡ οὐρανία μηχανικὴ ἀποφαίνεται ὅτι ὁ δακτύλιος οὗτος δὲν δύναται νὰ εἶναι φύσεως ρευστῆς ἢ στερεᾶς ὁμογενοῦς καὶ περιστρεφομένης ἐν μάζῃ περὶ τὸν πλανήτην, ἀλλ' ὅτι ἀποτελεῖται ἐκ μυριάδων μικρῶν δορυφόρων, ὧν ἕκαστος ἰδιαίτερος διατρέχει τὴν περὶ τὸν πλανήτην τροχίαν· τὸ φασματοσκόπιον ἐπιβεβαιῶσιν τὴν ἐξήγησιν ταύτην, διότι ἀποδεικνύει ὅτι οἱ μικροὶ οὗτοι δορυφόροι κινουῦνται μὲ ποικίλας ταχύτητας.

Ἐκ τῶν μικρῶν τούτων δορυφόρων ὁ Κρόνος ἔχει ἑτέρους 10, ὁ μεγαλειότερος τῶν ὁποίων ἔχει 5,000 διάμετρον. Ὁ μικρότερος ἀνεκαλύφθη πρὸ 5 ἐτῶν, οὐδεὶς δ' ἀνθρώπινος ὀφθαλμὸς ἠδυνήθη νὰ τὸν ἴδῃ ἔστω καὶ τῇ βοήθειᾳ τῶν ἰσχυροτέρων τηλεσκοπίων, μόνον δὲ ἡ φωτογραφικὴ πλάξ ἠδυνήθη νὰ τὸν ἀνακαλύψῃ.

Ἐπὶ τὸ ἔτος τοῦ Κρόνου ἰσοῦται πρὸς 29 ἰδικά μας καὶ ἡ ἡμέρα του πρὸς 10 1/2 γῆνιους. Αἱ νύκτες του ὅμως θὰ εἶναι πολὺ ὠραῖαι μὲ τὸν φωτεινὸν δακτύλιον, ὅστις φέγγει εἰς τὸ ἄκρον τοῦ δρίζοντός του.

Δὲν γνωρίζω, λέγει ὁ Νόρδμαν, ἂν κατοικῆται ὁ Κρόνος, ἀλλ' ἐξάπαντος οἱ κάτοικοί του, ἂν ὑπάρχωσι, θὰ εἶναι πολὺ ὑπερόπται καὶ θὰ φαντάζονται ὅτι ὁ ἄλλος κόσμος τῶν ἄστρον ἔγινε διὰ νὰ περικοσμήσῃ τὸν παράδοξον πλανήτην των!

Η ΧΡΕΩΚΟΠΙΑ ΤΟΥ ΑΛΕΞΙΚΕΡΑΥΝΟΥ

Ἐνῶ ἀφ' ἑνὸς τελοῦνται εἰς τὸ Νεραε τῆς Γαλλίας τ' ἀποκαλυπτήρια τοῦ ἀνδριάντος τοῦ Ρομας, ὅστις πολὺ πρὸ τοῦ Φραγκλίνου ἐφευρε τὸ ἀλεξικέραυνον, ἀφ' ἑτέρου ἀνακοινουῦνται νέα ἐφευρέσεις, ἧτις καθιστᾷ ἀνωφελὲς πλεόν αὐτό.

Εἶναι γνωστὸν ὅτι διὰ νὰ πέσῃ κεραυνὸς πρέπει ἡ ἀτμόσφαιρα καὶ ἡ ἐπιφάνεια τῆς γῆς νὰ εἶναι ἐνταυτῷ πολὺ ξηρὰ καὶ κεκορεσμένη ἠλεκτρισμοῦ. Τὰ χαλαροφύρα νέφη διὰ τοῦ ἠλεκτρισμοῦ, τὸν ὁποῖον ἔχουσι, δύνανται νὰ συγκατήσωσιν εἰς τοὺς κόλπους των τὴν χάλαζαν, εὐθὺς ὅμως ὡς ἐπέλθῃ ἐξουδετέρωσις τοῦ ἠλεκτρισμοῦ διὰ τῆς ἀστραπῆς καὶ τοῦ κεραυνοῦ, τότε χάνουσι τὴν δύναμιν ταύτην καὶ ἀνίσχυρα πρὸ τῆς ἠλεκτρικότητος τῆς γῆς καὶ τοῦ βάρους τῆς χαλάζης ἀφίνουσιν αὐτὴν νὰ καταπέσῃ.

Ἡ χάλαζα φέρει εἰσέτι μεθ' ἑαυτῆς ἠλεκτρισμὸν, ὅστις ἐξουδετεροῦται εὐθὺς ὡς αὕτη ἔλθῃ εἰς ἐπαφὴν μὲ ἀντιθέτως ἠλεκτρισμένον σῶμα, φύλλα δένδρων, ὀπώρας κτλ. Δι' αὐτὸ λοιπὸν μετὰ τὴν πτώσιν τῆς χαλάζης διακρίνομεν ἐπὶ τῶν φυτῶν πληγὰς δυσδιοράτους μὲν ἴσως, ἀλλὰ τοιαύτας, ὥστε νὰ ἐπιφέρωσι τὴν καταστροφὴν τοῦ φυτοῦ. Αἱ πληγαὶ αὐταὶ προέρχονται ἐκ τῆς καύσεως, ἧτις γίνεται κατὰ τὴν ἠλεκτρικὴν ἐξουδετέρωσιν.

Τὸ κακὸν τοῦτο δὲν θὰ συνέβαινεν ἂν αἱ χάλαζαι ἔχονον τὸν ἠλεκτρισμὸν των πρὶν πέσωσι καὶ δὴ εἰς τοὺς κόλπους τοῦ φέροντος αὐτὰς νέφους. Πρὸς τοῦτο ἀπαιτεῖται νὰ δημιουργηθῇ σταθερὰ ἰσορροπία μετὰ τοῦ γῆνιου ἠλεκτρισμοῦ, διὰ τῆς συνεχοῦς ἐναλλαγῆς ρεύματος μεταξὺ ἐδάφους καὶ ἀτμοσφαιράς. Τὸ γνωστὸν ἀλεξικέραυνον εἶναι ἀπλοῦν μέσον ὑπερασπίσεως ἢ κωνικὴ προστασία του εἶναι ἀνεπαρκῆς πρὸς προφύλαξιν μεγάλης ἐκτάσεως· ἐχρειάζετο κάτι τελειότερον.

Ὁ Γάλλος Beauchamp ἔλυσε τὸ πρόβλημα τοῦτο, ἀναζητήσας τὸ δι' ἐπιδράσεως ἀναπτυσσόμενον ἠλεκτρικὸν ρεῦμα ἐντὸς τῶν στρωμάτων τῶν ὑπογείων ὑδάτων τῶν πηγῶν, τῶν ἀκινήτων τελμάτων διὰ ἐλασμάτων ἐρυθροῦ χαλκοῦ ἠλεκτρολυτικοῦ μὲ εὐρεῖαν ἐπιφάνειαν διὰ νὰ τὸ ὀδηγήσῃ εἰς τὸν ἀέρα διακεχυμένον· τελείως, δι' ὀργάνων χαλκῶν, ἐπίσης ἀποληγόντων εἰς πολλὰς αἰχμάς.

Τὸ σύνολον τῶν ὀργάνων τούτων, τὸ ὁποῖον ὠνόμασεν ἠλεκτρικὸν Νιαγάραν, ὁμοιάζειν ὡς ἀγγινάρα, δύναται δὲ νὰ προστατεύσῃ ζώνην 10 χιλιομέτρων.

Πολλὰ ἐπιτυχῆ πειράματα ἐγένοντο εἰς τὴν Γαλλίαν καὶ Αὐστρίαν, ἀπεφασίσθη δὲ νὰ τοποθετηθῶσι τοιαῦτα ἀλεξικέραυνα ἐν τῷ μέσῳ ἐκτεταμένων φυτειῶν, αἱ ὁποῖαι ὑπόκεινται εἰς τοὺς ἐκ τῆς χαλάζης κινδύνους.

ΟΙ ΦΘΙΣΙΚΟΙ ΕΝ ΑΓΓΛΙΑ

Ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις ἔλαβεν ἐν σπουδαιότατον μέτρον, ὅπερ προώρισται νὰ ἐπιφέρῃ μίαν ὥθησιν εἰς τὴν δημοσίαν υγείαν τοῦ Ἡνωμένου βασιλείου. Ἀπὸ τῆς 1ης Ἰανουαρίου, πᾶς ἰατρὸς ἐξασκῶν τὸ ἐπάγγελμα του ἐπὶ ἀγγλικῷ ἐδάφους, ὅστις θὰ συναντήσῃ μεταξὺ τῶν πελατῶν του φυματικόν, ὀφείλει ἐπὶ ποινῇ μεγάλου προστίμου νὰ δηλώσῃ τοῦτο εἰς τὰς ἐπιτοπίους ἀρχάς.

Αὐταὶ πάλιν ἔχουσιν ὄλον τὸ δικαίωμα νὰ λάβωσιν ὅλα τὰ ἀναγκαῖα μέτρα διὰ νὰ πατάξωσι τὸ κακὸν καὶ νὰ ἐμποδίσωσι τὴν ἐξάπλωσιν του.

Ποσὸν 40,000,000 φράγκων ἀπὸ τοῦδε ἐτέθη εἰς τὴν διάθεσιν τῶν πόλεων καὶ τῶν κοινοτήτων διὰ νὰ δυνηθῶσιν αὐταὶ νὰ ἐκτελῶσι τελείαν ἐπαγρύπνησιν καὶ ἐξέλεξιν.

Ἐπὶ πλέον ἡ διαταγὴ ὀρίζει, ὅτι ἡ δῆλωσις τῶν ἰατρῶν πρέπει νὰ εἶναι τελείως ἐμπιστευτικὴ, αἱ δὲ κοινότητες ὀφείλουσι νὰ πράξωσι πᾶν τὸ δυνατόν, ὅπως μὴ προξενήσωσι θλίψιν εἰς τοὺς ἀσθενεῖς καὶ τοὺς οἰκείους των, ὅταν οὗτοι πληροφηθῶσι τὴν ἀσθένειάν των.

Ἡ βρεταννικὴ Κυβέρνησις, φρονεῖ, ὅτι τῇ βοήθειᾳ τῶν μέτρων τούτων θὰ κατορθώσῃ νὰ περιορίσῃ τὴν ἀσθένειαν τοῦ κακοῦ. Τὸ 1881 ἐσημειοῦντο εἰς Ἀγγλίαν 18 νεκροὶ ἐκ φυματώσεως ἐπὶ 10000 κατοίκων· τὸ 1909 ἠριθμοῦντο μόνον 10 θάνατοι, τὸ 1912 ἐλπίζεται, ὅτι ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς θὰ ἐλαττωθῇ.

Αὐτὰ γίνονται εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἡμεῖς, οἱ ὁποῖοι δίδομεν καθ' ἑκάστην γενναῖον ἀνθρώπινον φόρον εἰς τὸν Μινώταυρον τῆς φθίσεως τί πράττομεν;

Ἄργος.

Fraîcheur - Blancheur - Jeunesse - Souplesse

Crème Orientale Myrides

Le plus puissant embellissement de la peau du visage, destinée à blanchir, purifier et conserver la peau.

Dépôt général:
Pharmacie Myrides, Constantinople

Ἡ ΚΕΡΚΥΡΑΙΑ ΚΟΡΗ

Μυθιστορία ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ.

ΚΑΤΑ ΜΕΤΑΦΡΑΣΙΝ Ν. ΣΑΡΑΔΟΥ.

(συνέχεια ἀπὸ σελίδος 809)

— Καὶ πότε μᾶς τὸ σκάνετε; ἠρώτησεν ἐκεῖνον, ὅστις τοῦντεῦθεν θὰ ἦτο ὁ αὐθέντης τῆς Μυρτοῦς.

— Σήμερον μετὰ μεσημβρίαν.

— Τόσον γρήγορα;

— Βέβαια, ὅταν ἀποφασισθῇ κάτι τι, πρὸς τί νὰ τὸ ἀναβάλλῃ τις; Ἄλλως τε, τὸ Λούδ ἀναχωρεῖ μεθαύριον διὰ τὴν Ἑνετίαν καὶ δὲν ἔχω παρὰ μίαν μόνην ἡμέραν, ὅπως τακτοποιήσω ἐν τῇ πόλει τὰς ὑποθέσεις μου.

— Ὅπως σᾶς ἀρέσει. Ἄλλ' ἀφοῦ εἶναι ἔτσι, πήγαινε Μυρτώ, νὰ κάμῃς τὸ δεματάκι σου.

Τὸ ταλαίπωρον παιδίον ἐρρίφθη εἰς σκέψεις, οὐχὶ ὀλίγον ἀνησυχητικᾶς, διότι ἐγνώριζεν ὅτι ἡ πτωχὴ του ἱματιοθήκη συνίστατο ἐκ πενιχρῶν τινων ρακῶν καὶ ἐκ πενιχροτέρων ἔτι ἀσπρορρούχων, ἀλλὰ μὲ ἀδιανοήσιαν τέττιγος, ἐν ᾧ ὡρα θερούς, λέγει πρὸς τὸν κ. Λώρην:

— Δι' ὅ,τι θὰ πάρω μαζί μου, θὰ πληρώσετε ἰδιαίτερον ναῦλον;

— Λοιπὸν μὴ πάρῃς τίποτε, εἶναι ἀπλούστερον, εἶπεν ἐκεῖνος, μὲ ὕφος μικροῦ παιδίου. Μήπως ἀπ' ὅτου ἀπεφάσισα νὰ σὲ πάρω μαζί μου, δὲν γνωρίζω τὰς ὑποχρεώσεις, τὰς ὁποίας ἀνέλαβον;

— Αὐτὸ σωστό! εἶπεν ὁ κ. Ἀντωνιάδης, δὲν ἔχω νὰ κάμω τὴν παραμικρὰν παρατήρησιν. Ἄλλὰ τώρα νὰ μᾶς ἀφήσῃς ὀλίγα λεπτὰ μόνους ἔχομεν ἰδιαίτερα.

— Διὰ τὰς ὑποθέσεις μας, εἶπεν ὁ κ. Λώρης, καταμετρῶν διὰ τοῦ βλέμματός τὸν πατέρα τῆς Μυρτοῦς.

Ὅυτος ἔκαμε καταφατικὸν νεῦμα, καὶ ὡς ἄνθρωπος ὅστις ἤξευρε νὰ κρατῇ τὴν ἀξιοπρέπειάν του, ἐπερίμενε τὰς προτάσεις, τὰς ὁποίας θὰ τοῦ ἐπέβαλλον.

— ἤξευρετε καλῶς, εἶπεν ὁ κ. Λώρης, ὅτι δουλεῖα ἐν Γαλλίᾳ δὲν ὑπάρχει καὶ ὅτι καθίσταται τις ἐλεύθερος, μόλις πατήσῃ τὰ εὐγενῆ τῆς πατρίδος μου ἐδάφη. Ὅτε πρὸ ὀλίγου σᾶς ἐπρότεινον ν' ἀγοράσω τὴν Μυρτώ, τὸ εἶπον διότι οὕτω τὸ ἔφερον ἡ φορὰ τοῦ λόγου. Ἀγοραπωλησία τοιαύτη, οὐδὲν κῦρος ἔχει πρὸ τῆς δικαιοσύνης. Ἄλλ' ὡς πατὴρ ἔχετε τὸ δικαίωμα νὰ διαθέτετε τὴν ἐργασίαν τοῦ τέκνου σας καὶ νὰ ἐνοικιάζετε τὴν ὑπηρεσίαν αὐτοῦ μέχρις ἐνηλικιότητος. Κ' ἐγὼ τοῦτο ζητῶ, οὐδὲν περισσότερον. Κατὰ τὸ εἰκοστὸν πρῶτον ἔτος τῆς ἡλικίας της, ἡ Μυρτώ θὰ εἶναι ἐλευθέρη νὰ πράξῃ ὅ,τι ὑμεῖς θέλετε... ἢ ὅ,τι ἐκείνη θέλει. Οὐδὲν θὰ τὴν ἐμποδίσῃ νὰ ἐγκατασταθῇ εἰς τὴν Γαλλίαν ἢ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πατρίδα της, ἐὰν τὸ προτιμῇ.

Ἦτο χαρακτηριστικώτατος ὁ μορφασμὸς, μὲ τὸν ὁποῖον ὁ κ. Ἀντωνιάδης ὑπεδέχθη τοὺς τελευταίους τούτους λόγους.

— Λοιπὸν θέλετε νὰ σᾶς παραχωρήσω ἑπτὰ ὀλοστρόγγυλα ἔτη ὑπηρεσίας τοῦ τέκνου μου;

— Ὑπηρεσίας, ἐκ τῆς ὁποίας σᾶς ὀρκίζομαι δὲν θὰ θελήσω οὐδόλως νὰ καρπωθῶ, διότι πρωτίστως ἐπιθυμῶ νὰ ἐπιμεληθῶ τὴν ἐκπαίδευσιν τῆς θυγατρὸς σας.

— Ἡ ἐκπαίδευσις αὐτῆ δὲν θὰ τὴν ὠφελήσῃ διόλου, ἐὰν ἐπιστρέψῃ ἐδῶ, ὡς τοῦναντίον τὴν βλάβῃ. Τὸ μόνον, ὅπερ ἡμεῖς ἀπαιτοῦμεν ἀπὸ τὴν γυναῖκά μας, εἶναι νὰ εἰξεύρῃ νὰ κάμῃ τὴν ψαρόσουπα, καὶ νὰ διορθῶν τὰ δίκτυά μας. Ἄλλ' αὐτὰ ὅλα ἐνδιαφέρουν ἐκείνην ἔμμενα μὲ ἐνδιαφέρει νὰ μάθῃ τί θὰ μοῦ δώσετε διὰ τὰ ἑπτὰ ὠραιότερα χρόνια τῆς νεότητός της, τὰ ὁποία θὰ τῆς πάρετε.

— Ἐν πρώτοις τί ζητεῖτε ὑμεῖς; ἡ τιμὴ ὀρίζεται ὑπὸ τοῦ παλοῦντος.

— Λοιπὸν ἐγὼ ζητῶ δέκα χιλιάδας φράγκα, εἶπεν ὁ κ. Ἀντωνιάδης, θαυμάζων καὶ αὐτὸς τὸ θάρρος του διὰ τὸ αἰτηθῆν ποσόν, ἀλλ' ἤξευρεν ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν ἰχθύων του, ὅτι πρέπει τις νὰ ζητήσῃ πολλὰ διὰ νὰ πάρῃ ὀλίγα.

— Καθὼς βλέπω δὲν θὰ κάμουμε δουλειά, καὶ προσεποιήθη ὅτι θ' ἀναχωρήσῃ, ὡς ἄνθρωπος γνωρίζων ν' ἀγοράζῃ.

Ὁ κ. Ἀντωνιάδης δὲν ἦτο βλάκας. Παρατήρησεν ἀμέσως ὅτι ἀπει-

κρύνθη τοῦ δρόμου, καὶ συνηθισμένος ἐκ τῶν ἀγοραπωλησιῶν νὰ παλινδρομῇ, ἐτράπη ἀμέσως τὴν ὁδὸν τῶν παραχωρήσεων.

— Ἐγὼ εἶπα τὸ τί ζητῶ, εἰπέτε καὶ ὑμεῖς τὸ τί δίδετε.

— Δὲν ἀξίζει τὸν κόπον, εἶμεθα τόσον πολὺ μακρὰν, ὥστε δὲν θὰ πλησιάσωμεν ποτέ μας. Σᾶς ἐξήγησα τὰς προθέσεις μου, προθέσεις σοβαρὰς καὶ εἰλικρινεστάτας, ὑμεῖς τὰς ἠκούσατε μὲ προδιαθέσεις ἀπερισκέπτους ὕποθέσατε ὅτι δὲν σᾶς εἶπον τίποτε καὶ χαίρετε.

Ἐκ τῆς ἐκφράσεως, ἦν ἔλαβε τὸ πρόσωπον τοῦ ἀλιέως, ὁ κ. Λώρης ἠννόησεν ὅτι οἱ λόγοι του ἐπέτυχον.

— Κοριτσάκι, προσέθεσε, τῆς ἡλικίας τῆς Μυρτοῦς καὶ τῶν γνώσεών της εἶναι ἀκατάλληλον δι' ὑπηρεσίαν καὶ οἱ γονεῖς της πρέπει νὰ θεωρῶσιν ἑαυτοὺς λίαν εὐτυχεῖς, ἐὰν ἴσχυον ν' ἀπαλλαγῶσιν αὐτῆς καὶ μάλιστα ὅταν δὲν τὴν ἀγαποῦν, προσέθηκε μὲ ὕφος σοβαρὸν. Ἀντὶ νὰ μοῦ ζητήτε μυθώδη ποσά, ὅπως πρὸ ὀλίγου ἐτολμήσατε, ἔπρεπεν ἀπ' ἐναντίας ὑμεῖς νὰ μὲ πληρώσετε, διότι ἡ Μυρτώ δὲν θὰ δύναται νὰ κερδίξῃ τὸν ἄρτον της εἰμὴ μετὰ τέσσαρα καὶ πέντε ἔτη.

— Τότε, πρὸς τί τὴν ζητεῖτε; ἠρώτησεν ὁ ἀλιεὺς μὲ φαινομενικὴν λογικότητα.

— Διότι θέλω τὸ καλὸ τῆς! Διότι θέλω νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ μέρος, ὅπου δὲν τὴν προξενεῖ τὴν παραμικρὰν εὐχαρίστησιν νὰ μένῃ. Σᾶς ἐπαναλαμβάνω διὰ τελευταίαν φορὰν, ὅτι ἐπιφορτίζομαι μὲ τὴν ἐκπαίδευσιν της μέχρι τῆς ἐνηλικιότητός της. Εἰς ὑμᾶς ὡς ἀντιστάθμισμα τῶν ἐτῶν τῆς ἐργασίας της, τὰ ὁποία θὰ σᾶς στερήσω, σᾶς δίδω τρεῖς χιλιάδας δραχμὰς, οὔτε λεπτὸ περισσότερον, οὔτε λεπτὸ ὀλιγώτερον. ἤξευρετε δύο λόγια δὲν ἔχω.

— Καὶ πότε θὰ τὰς εἰσπράξω; ἠρώτησεν ὁ κ. Ἀντωνιάδης.

— Σήμερον, τὴν ἰδίαν ἡμέραν. Θὰ πάρω ἀμέσως τώρα τὴν Μυρτώ, ὑμεῖς θὰ μᾶς συνοδεύσετε εἰς τὴν πόλιν. Ἐκεῖ θὰ συντάξωμεν ἐν ἔγγραφον εἰς τὸ προξενεῖον, διότι ἐπιθυμῶ αἱ ὑποθέσεις μου νὰ γίνωνται πάντοτε ἐν τάξει, καὶ ἀμέσως κατόπιν θὰ σᾶς δώσω μίαν ἐπιταγὴν ἐπὶ τῆς Τραπεζῆς Ἀθηνῶν, ἤξευρετε νομίζω καλῶς ὅτι εἶναι ἡ Τράπεζα τῆς Γαλλίας διὰ τὴν Ἑλλάδα.

— Ἀφοῦ τὸ θέλετε ἔτσι...

Καίτοι ὁ κ. Ἀντωνιάδης δὲν ἐβλεπεν ἱκανοποιουμένας ὄλας του τὰς ὀρέξεις, ἐν τούτοις δὲν ἔμεινε καὶ ὀλίγον εὐχαριστημένος, σκεπτόμενος τὸ ἀρκούντως στρογγύλον ποσὸν τῶν τριῶν χιλιάδων δραχμῶν, εἰς τὴν ἀπαλλαγὴν ἐκ τῆς Μυρτοῦς, ἠτις δὲν τῷ ὑπενθύμιζεν ἢ ἀπαισίας ἀναμνήσεις.

— Φροντίσατε ὑμεῖς διὰ μίαν ἄμαξαν, θὰ τὴν εὗρητε πολὺ εὐκολώτερον ἐμοῦ. Ἐντὸς μιᾶς ὥρας πρέπει νὰ ἀναχωρήσωμεν.

Ἀνῆλθεν εἰς τὸ δωμάτιόν του διὰ νὰ ταξιθετῇ ὀλίγον τὰ καθ' αὐτόν. Εἶρε τὴν Μυρτὴν πρὸ τῆς θύρας, μὴ τολμῶσαν νὰ εἰσέλθῃ, μὲ καρδίαν σφύζουσαν ἰσχυρῶς ἐκ τῆς ἀνυπομονησίας νὰ μάθῃ περὶ τῶν ἀποφάσεων τοῦ κυρίου τῆς τύχης της.

— Τὸ κατώρθωσα ὄχι μὲ λίγον κόπον. Εὐτυχῶς συγκατετέθη καὶ ἤδη φεύγομεν.

— Ἄ μὴ μὲ γελάτε! Διότι βλέπω ὅτι, ἀπ' οὗ ὄνειροπόλησα μίαν τοιαύτην εὐτυχίαν, ἂν φύγητε καὶ μείνῃς μόνη, δὲν θὰ ἔχω δύναμιν νὰ ζήσω.

— Διατί μοι λέγετε ταῦτα μὲ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς;

— Μήπως δὲν ὑπάρχουσι καὶ δάκρυα χαρᾶς;

— Πιθανόν! Ἄλλὰ τὰ δάκρυα ταῦτα νὰ εἶναι δι' ἐμὲ μόνον, δὲν θέλω νὰ τὰ ἴδῃ ἄλλος οὐδεὶς.

— Ἄ! οἱ ἄλλοι, ὑπάρχει ἄλλος οὐδεὶς; Εἶπε μὲ μίαν τοιαύτην αὐταπάρησιν, ὥστε ὁ κ. Λώρης ἠννόησεν ὅτι ἀπὸ τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν ἔζη, εἰμὴ μόνον δι' αὐτόν.

(ἀκολουθεῖ)

ΤΑ ΜΕΣΑ ΤΟΥ ΠΡΟΣΕΧΟΥΣ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ

ΘΑ ΚΥΚΛΟΦΟΡΗΣΗ

Τὸ 'Απ' Όλα

ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

ΤΟΥ

1912

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΑΤΟΝ

ΚΟΜΨΟΤΑΤΟΝ

ΠΛΟΥΣΙΟΤΑΤΟΝ

ΕΙΣ ΕΚΛΕΚΤΗΝ ΥΛΗΝ, ΩΡΑΙΑΣ ΕΙΚΟΝΑΣ, ΧΑΡΙΤΩΜΕΝΑΣ ΓΕΛΟΙΟΓΡΑΦΙΑΣ

ΣΥΝΕΡΓΑΤΑΙ:

ΟΛΟΙ ΟΙ ΑΡΙΣΤΕΙΣ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΧΡΩΣΤΗΡΟΣ

Επιστήμονες, Λογογράφοι, Καλλιτέχναι, Εὐθυμογράφοι, Ποιηταὶ καὶ Γελοιογράφοι

θα συγκεντρώσουν εἰς τὰς πυκνὰς σελίδας τοῦ Πανηγυρικοῦ «'Απ' Όλα» 1912 τὰ καλλίτερα, τὰ ὄραιότερα τὰ πλέον ἐλκυστικὰ ἔργα των.

Τὰ περιεχόμενα τοῦ Ἡμερολογίου «'Απ' Όλα 1912» εἶναι ὀλα γραμμένα ἐπίτηδες, ὥστε νὰ θέλξουν, νὰ γοητεύσουν, νὰ συναρπάσουν καὶ τὸν δύσκολώτερον ἀναγνώστην, καὶ τὸν μᾶλλον ἰδιότροπον χαρακτήρα.

✻ ΕΙΚΟΝΕΣ ✻

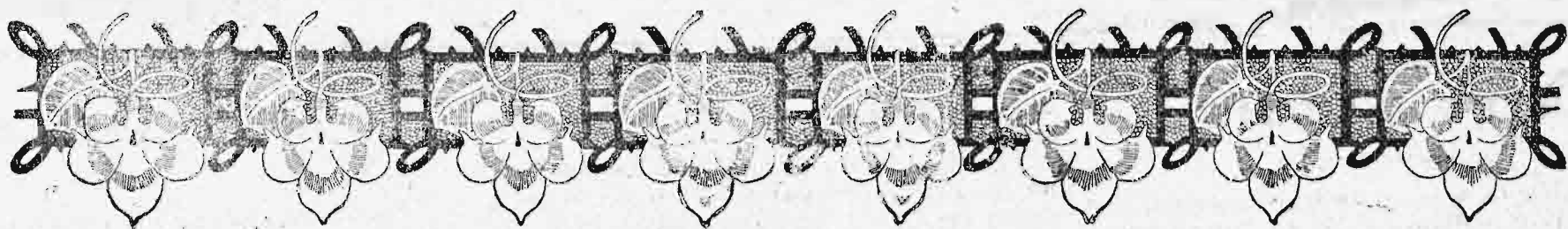
ἀληθινὰ ἀριστοτεχνήματα, ἀφθονώταται, θὰ κοσμῶσι τὸ βιβλίον, τὸ ὁποῖον **ΘΑ ΕΙΝΑΙ:**

ΤΟ ΩΡΑΙΟΤΕΡΟΝ ΕΝΤΡΥΦΗΜΑ,

Ο ΦΑΙΔΡΟΤΕΡΟΣ ΣΥΝΤΡΟΦΟΣ,

ΤΟ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟΤΕΡΟΝ ΔΩΡΟΝ

ΤΗΣ ΠΡΩΤΟΧΡΟΝΙΑΣ

ΤΟ ΗΜΕΡΟΛΟΓΙΟΝ

Ἄπ' Ὅλα 1912

ΘΑ ΚΑΙΝΟΤΟΜΗΣΗ, ΕΙΣ ὍΛΑ

ΚΑΙ ΜΕΡΙΚΟΙ ΑΡΙΘΜΟΙ:

Ὑπὲρ τὰς 100 μεγάλαι — ὡς τῆς Ἐπιθεωρήσεως — σελίδες.

Εἰκόνες 150, τινὲς τῶν ὁποίων ἔγχρωμοι.

Θέματα, Πραγματεῖαι, Εὐθυμογραφήματα, Κωμωδίαι, Μονόλογοι κλπ. κλπ.

➤ ΥΠΕΡ ΤΑ 350 ➤

Ἐξώφυλλον καλλιτεχνικόν, πολύχρωμον. — Χάρτης στιλπνὸς καὶ στερεός, ἀντίτυπα 10,000.

ΚΑΙ ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ

Τὸ Ἡμερολόγιον «Ἄπ' Ὅλα 1912», παρ' ὅλον τὸν πλοῦτόν του, τὴν καλλιτεχνίαν του καὶ τὸν ὄγκον του, θὰ κοστίζῃ **ΜΟΝΟΝ 3 ΓΡΟΣΙΑ** διὰ τὴν Κωνσταντινούπολιν καὶ **5 ΓΡΟΣΙΑ** διὰ τὰς ἐπαρχίας.

ΤΟ ΠΙΣΤΕΥΕΤΕ:

ΠΡΟΣΕΞΑΤΕ: Ἐπειδὴ δὲν θὰ κυκλοφορήσουν ἀγγελίαι, παρακαλοῦνται οἱ ἀναγνώσται τῆς Ἐπιθεωρήσεως ὅπως ἐντὸς 20 ἡμερῶν ἀπὸ σήμερον δηλώσωσι τὸν ἀριθμὸν τῶν [ἀντιτύπων, τὰ ὁποῖα ἐπιθυμοῦσι νὰ λάβωσι, συναποστέλλοντες καὶ τὸ ἀντίτιμον.

Οὐδὲν ἀντίτυπον θ' ἀποσταλῆ ἄνευ προπληρωμῆς.

Οἱ κ. κ. ἀνταποκριταί μας παρακαλοῦνται ἐπίσης νὰ μᾶς δηλώσωσι τὸ ποσὸν τῶν ἀντιτύπων, ἅτινα ἐπιθυμοῦσι νὰ κρατήσωσι διὰ λογ/σμόν των. Ἐπιστροφαὶ δὲν γίνονται δεκταί.

Ἡ Διεύθυνσις τοῦ «Ἄπ' Ὅλα», ἵνα μὴ εὐρεθῆ εἰς τὴν δύσκολον θέσιν, εἰς ἣν καὶ τὸ παρελθὸν ἔτος, μὴ δυνηθεῖσα νὰ ἱκανοποιήσῃ ὅλας τὰς αἰτήσεις τῶν ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἀναγνωστῶν, ἀπεφάσισε νὰ μὴ ἀποδέχῃται νέας ἐγγραφάς, ὅταν αὗται φθάσωσι μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν 10,000.

Ἀνατύπωσις δὲν θὰ γίνῃ.

Χάριν τῆς τακτικῆς διεκπεραιώσεως τοῦ Ἡμερολογίου, αἱ σχετικαὶ πρὸς αὐτὸ ἐπιστολαὶ δεόν ν' ἀπευθύνωνται εἰς τὰ Γραφεῖα τοῦ «Ἄπ' Ὅλα» μὲ τὴν προσθήκην: «*Διὰ τὴν Διαχείρισιν τοῦ Ἡμερολογίου.*»

ΤΟ ΔΙΗΓΗΜΑ ΜΑΣ

ΜΗΤΡΟΣ ΣΤΟΡΓΗ

Ήτο χήρα και κατοίκει εν ιδιοκτητώ οικία, κειμένη εν τῇ ὁδῷ Τογματιζῆ εν Σταυροδρομίῳ, μετὰ τοῦ δεκαετοῦς υἱοῦ της Ἰορδάνου.

Ἡ Ἀναστασία Νικολαΐδου, χηρεύουσα ἐν ἡλικίᾳ, καθ' ἣν και ἡ δεινότερα τῶν συμφορῶν δὲν δύναται νὰ κατισχύσῃ τῶν ὁρῶν τῆς καρδίας, ἐσκέφθη, ὅτι ὄφειλε νὰ προφυλαχθῆ ἀπὸ τῶν κοινωνικῶν πειρασμῶν, οἱ ὅποιοι παρουσιάζονται εἰς πᾶν βῆμα τῆς γυναικός, ὅταν μάλιστα αὕτη εἶναι ὠραία και ἀπροστάτευτος, ἀφιερουμένη εἰς τὴν ἀνατροφὴν τοῦ ἀγαπητοῦ και μονογενοῦς υἱοῦ της. Συνεκέντησε λοιπὸν ὅλην τὴν θερμὴν ἀγάπην της, ὅσην περιέκλειεν ἡ νεαρὰ καρδία της, πρὸς τὸ τέκνον της τὸ μονογενές, μετὰ τὴν πεποίθησιν, ὅτι ἡ ἀγάπη αὕτη θὰ ἐχρησίμευεν εἰς αὐτὴν ὡς ὄπλον κατὰ πάσης κακοβούλου ἀποπειρας πρὸς παραπλάνησιν αὐτῆς ἀπὸ τῆς ὁδοῦ τοῦ καθήκοντος και τῆς ἀρετῆς.

Γόσην δὲ τυφλὴν ἀγάπην ἔτρεφε πρὸς τὸν υἱὸν της, ὥστε πολλάκις ἐλησμόνει, ὅτι ἐκτὸς τοῦ καθήκοντος της ἀγάπης, εἶχε και ἄλλα καθήκοντα νὰ ἐκπληρώσῃ, σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκπαιδεύσιν και τὴν ἀνατροφὴν αὐτοῦ. Εἶχε μὲν φροντίσει νὰ ἐγγράψῃ αὐτὸν εἰς τὸ σχολεῖον τῆς κοινότητος και νὰ τὸν ἀποστέλλῃ τακτικῶς εἰς αὐτό, ἀλλὰ δὲν ἐξήσκη τὴν ἀναγκαίαν ἐπιβλεψίν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν κατ' οἶκον μελέτην και τὴν τακτικὴν φοίτησιν εἰς τὸ σχολεῖον.

Πολλάκις οἱ διδάσκαλοι διεμαρτυρήθησαν πρὸς αὐτὴν διὰ τὴν ἀμέλειαν τοῦ υἱοῦ της, διὰ τὰς ἐπιεικῶς ἀπουσίας αὐτοῦ και διὰ τὴν ἀνάγωγον συμπεριφορὰν του πρὸς τοὺς συμμαθητὰς του και πρὸς αὐτοὺς τοὺς διδασκάλους του, ἀλλ' ἡ νεαρὰ μήτηρ, μειδιῶσα και ὡσεὶ ὑπερηφανευομένη διὰ τὴν ζωηρότητα τοῦ υἱοῦ της, ἀπήντα :

— Τί νὰ τοῦ κάμω κ' ἐγώ ; Μικρὸς εἶν' ἀκόμη. Θὰ βάλῃ γινῶσιν μετὰ τὸν καιρὸν ! . . .

★

Ἡμέραν τινὰ εἶχε παρέλθει ἡ μεταμεσημβρινὴ ὥρα τῆς ἐκ τοῦ σχολείου ἐξόδου, ὃ δὲ Ἰορδάνης δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ ἡ μήτηρ αὐτοῦ, ἀνησυχούσα, ἔτρεχε και ἠρώτα τὰ παιδιὰ τῆς συνοικίας, ὅλα δὲ ἐβεβαίουν, ὅτι κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν ὁ Ἰορδάνης δὲν εἶχεν ἐμφανισθῆ ποσῶς εἰς τὸ σχολεῖον. Εἶχεν ἤδη νυκτώσει, ὅτε γείτων τις ὠδήγησεν εἰς τὴν οἰκίαν τὸν Ἰορδάνην αἱματόφυρτον, εὐρὼν αὐτὸν διαπληκτιζόμενον μετ' ἀγυιοπαίδων, οἵτινες ἐπλήγωσαν αὐτὸν διὰ λίθου εἰς τὴν κεφαλὴν.

Ἐξάλλος ἡ μήτηρ του ἔλαβεν αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας της και ἤρχισε νὰ περιποιῆται τὴν πληγὴν του, ἐν ᾧ συγχρόνως κατηρᾶτο και ἀνεθεμάτιζε τοὺς ἀγυιοπαιδας, οἵτινες ἐτόλμησαν νὰ πλήξωσιν τὸν μονογενὴ και ἀγαπητὸν υἱὸν της. Οὐδεμία ὁμως λέξις μομφῆς, οὐδεμία λέξις ἐπιπλήξεως πρὸς τὸν υἱὸν της ἐξῆλθεν ἐκ τῶν χειλέων της χήρας. Εἰς παρατήρησιν δὲ τοῦ γείτονος, ὅστις ὠδήγησε τὸν Ἰορδάνην εἰς τὴν οἰκίαν, ὅτι οὗτος τρέχει συνήθως εἰς τοὺς δρόμους και ἀπουσιάζει ἐκ τῶν παραδόσεων τοῦ σχολείου, ἡ Ἀναστασία ἐφώνησεν ὁργίλως :

— Καλέ, τί θέλετε κ' ἐσεῖς ; Νὰ μὴν πάρῃ τὸν ἀέρα του τὸ παιδί ;

Δὲν ἠθέλε νὰ ἐπιπλήξῃ ποτὲ τὸν υἱὸν της, ἀλλ' οὔτε ἠνείχετο τοῦτο ἐκ μέρους τρίτου. Ἐνόμιζεν, ὅτι ὁ υἱὸς της ἦτο τόσο φρόνιμος και τόσο φιλότιμος, ὥστε νὰ μὴ ἔχη ἀνάγκην ἐπιπλήξεων.

★

Οὕτως παρήλθον δέκα περίπου ἔτη, κατὰ τὰ ὅποια ὁ Ἰορδάνης δὲν κατώρθωσε νὰ μάθῃ οὔτε ἀπλὴν ἀνάγνωσιν, ἀλλ' οὔτε ἐφρόντισε νὰ μάθῃ τέχνην τινὰ ἢ νὰ ἐπιδοθῆ εἰς βιοποριστικὸν τι ἐπάγγελμα· εἶχε κατορθώσει ὁμως νὰ γνωρίσῃ ὅλα τὰ ἐν Σταυροδρομίῳ καταγῶγια τῆς ἀσωτείας και τῆς διαφθορᾶς, νὰ σχετισθῆ μετὰ φίλους ὑπόπτου διαγωγῆς και κακοῦ παρελθόντος και νὰ συζητῆ εἰς

τὰ χαρτοπαικτεία και τ' ἄλλα ποικιλώνυμα καταγῶγια τοῦ Σταυροδρομίου.

Εἶχε πωλήσει ὅλα τὰ πολυτίμα κοσμήματα τῆς μητρὸς του και εἶχε καταπεισῆ αὐτὴν νὰ ὑποθηκεύσῃ τὴν οἰκίαν της, ἀντὶ ἑκατὸν ληρῶν, τὰς ὁποίας ἐσπατάλησεν εἰς ἀσωτείας ἐν διαστήματι ὀλίγων ἡμερῶν.

Ἡ ἀτυχὴς μήτηρ, πιεζομένη ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, ἔδωκεν ὑπ' ἐνοίκιον τὸ δεύτερον πάτωμα τῆς οἰκίας της εἰς τιμιάν τινὰ οἰκογένειαν, συγχρόνως δὲ ἤρχισε ν' ἀσχολῆται εἰς τὴν ραπτικήν, ὅπως κερδίσῃ τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἀλλὰ, και μ' ὅλα ταῦτα, πολλάκις ἠναγκαζέτο νὰ κατακλιθῆ νῆστις, διότι ὁ υἱὸς της ἀπῆτει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὸν ὅλα τὰ χρήματα, τὰ ὅποια ἐκέρδιζε διὰ τῆς ἐργασίας της. Καὶ ἂν ποτε ἠθέλεν ἀρνηθῆ, ὄχι μόνον ἤκουε τὰς αἰσχροτέρας τῶν ὕβρεων, ἀλλ' ἐδέχετο ἐνίοτε και ραπίσματα.

— Ἡ μοῦ δίνεις ὅσα χρήματα ἔχεις, τῇ ἔλεγεν ἀγρίως, ἢ σὲ πετῶ ἀπ' ἔξω ἀπὸ τὸ σπίτι, πάλι γυναικα !

Και πράγματι ἐσπέραν τινὰ ἀπέβαλεν αὐτὴν ἐκ τῆς οἰκίας διὰ λακτισμῶν και γρονθοκοπημάτων, τῇ ἐπεμβάσει δέ τῶν γειτόνων και τῆς ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦσης οἰκογενείας ἐπεισθῆ ὁ Ἰορδάνης ν' ἀνοίξῃ τὴν θύραν εἰς τὴν μητέρα του.

★

Ἡμέραν τινὰ μετέβη εἰς τὴν οἰκίαν του, ἀλλ' εὗρε τὴν θύραν κλειστήν. Γείτων τις, ἐξεληθὼν, τῷ ἔδωκε τὴν κλεῖδα τῆς οἰκίας, εἰπὼν ὅτι ἡ μήτηρ του μετέβη πρὸς ἐργασίαν και παρέδωκεν εἰς αὐτὸν τὴν κλεῖδα, διότι και ἡ ἐν τῇ αὐτῇ οἰκίᾳ κατοικοῦσα οἰκογένεια ἀπουσίαζεν.

Ὁ Ἰορδάνης ἀνῆλθε ταχέως τὴν κλίμακα τῆς οἰκίας και ἐπεδόθη ἀμέσως εἰς ἐρεύνας. Ἠρεύνησεν εἰς ὅλα τὰ μέρη, εἰς τὰ ὅποια συνήθως ἐκρυπτε τὰ χρήματά της ἡ μήτηρ του, ἀλλ' οὐδὲν εὗρεν· ἠρεύνησεν ἐπίσης εἰς τὰ σκευοφυλάκια και ὅλα τὰ ἄλλα μέρη, τὰ ὅποια αὐτὸς ἐγνώριζεν, ἀλλ' οὐδὲν πολυτίμον εἶδος εὗρε. Δὲν εἶχεν ἀπομείνει πλέον τίποτε. Ἐχωρίζοντ' ἀπελπίσθη ἢ νὰ δειλιάσῃ, ἀνέρχεται εἰς τὸ δεύτερον πάτωμα, και ἀρχίζει και ἐκεῖ τὰς ἐρεύνας· ἀλλ' ὁ ἄνω σύρτης τῆς ἱματιοθήκης ἦτο κλειδωμένος. Ἐξάγει μετὰ σπουδῆς ἐκ τοῦ θυλακίου του ὄρμαθὸν κλειδίων και ἀρχίζει νὰ δοκιμάζῃ. Ὁ σύρτης ἀνοίγει ἐπὶ τέλους· ἐντὸς αὐτοῦ ὑπῆρχον εἴκοσι λίραι Τουρκίας, δώδεκα κοχλιάρια ἀργυρᾶ, μία καρφίς χρυσοῦ, ἐν βραχιόλιον χρυσοῦν και ζευγὸς ἐνωτίων ἀδαμαντίνων. Ὁ Ἰορδάνης συλλέγει μετὰ σπουδῆς πάντα ταῦτα, θέτει αὐτὰ ἐντὸς τοῦ ἐσωτερικοῦ θυλακίου τοῦ ἐπενδύτου του, κατέρχεται τὰς κλίμακας, παραδίδει τὴν κλεῖδα εἰς τὸν γείτονα, χωρὶς νὰ τῷ εἴπῃ λέξιν, και γίνεται ἀφαντος.

★

Τὴν ἐπιούσαν ὅλη ἡ συνοικία ἦτο ἀνάστατος. Ἡ ἀστυνομία ἐνήργει ἀνακρίσεις και ἀνεξήτει τὸν Ἰορδάνην, ἀλλ' οὗτος εἶχεν ἐξαφανισθῆ ἀπὸ τῆς προτερείας.

Περὶ τὴν ἐσπέραν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐγνώσθη, ὅτι τὴν προηγουμένην νύκτα ἐν τινι χαρτοπαικτείῳ τοῦ Πέραν, συμπλοκῆς γενομένης, ἐφονεύθη εἰκοσαετής νέος, ὁ ὅπολος ἀνεγνωρίσθη, ὅτι ἦτο ὁ Ἰορδάνης. Εἰς τὴν φοβερὰν ταύτην εἰδησιν ἡ ἀτυχὴς μήτηρ του ἔπεσε λιπόθυμος . . .

Σήμερον ἡ Ἀναστασία Νικολαΐδου συγκαταριθμεῖται μετὰ τῶν τροφίμων τοῦ Φρενοκομείου τῶν Ἐθνικῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων.

ΣΠΥΡ. ΤΖΑΡΝΟΤΗΣ

ΠΩΛΗΣΙΣ — ΑΓΟΡΑ — ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ

Γραμματοσήμων

ΑΛΕΞ. Ι ΑΜΟΙΡΟΓΛΟΥ

Erzerum-Turquie.

ΕΙΣ ΤΩΡΟΣ ΤΟΚΟΓΑΥΦΟΣ

Χωρικός τις, ἀποτεινόμενος πρὸς δανειστὴν τινὰ Ἰουδαῖον, παρακαλεῖ αὐτὸν νὰ τῷ δανείσῃ 5 ρούβλια (20 φράγκα) δι' ἓνα μῆνα. «Καλά, σοῦ δανείζω τὰ 5 ρούβλια, τῷ ἀπαντᾷ ὁ Ἰσραηλίτης, ἀλλὰ μετὰ τὴν συμφωνίαν νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃς ὀκτώ μετὰ ἓνα μῆνα». Ὁ χωρικός ἀνθίσταται ὀλίγον, ἀλλὰ, πιεζόμενος ὑπὸ τῆς ἀνάγκης, παραδέχεται. «Ἀλλὰ, ἐπιναλαμβάνει ὁ δανειστής, εἶναι συνήθεια νὰ πληρώνηται ὁ τόκος πάντοτε εἰς τὴν ἀρχὴν, ὥστε θὰ σοῦ δώσω τρία ρούβλια και θὰ μοῦ ὀφείλῃς ἀκόμη πέντε». Ὁ πτωχὸς ἴσως δὲν εὐχαριστεῖται ἐκ τούτου, διότι δὲν δύναται νὰ οἰκονομήσῃ τὴν ἀνάγκην του, πλην προτιμήσας νὰ λάβῃ τι παρά τιποτε, συγκατανεύει εἰς τὴν νέαν συμφωνίαν, ἐπιγράφει γραμματίον και λαμβάνει τὰ τρία ρούβλια. Καθ' ἣν δὲ στιγμὴν ἠτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ, ὁ τοκογλύφος τὸν καλεῖ. «Ἀκουσον, τῷ λέγει, καταλαμβάνω ὅτι θὰ δυσκολευθῆς πολὺ νὰ μοῦ ἐπιστρέψῃς μετὰ ἓνα μῆνα τὰ πέντε ρούβλια· δώσέ μοι τὰ δύο τώρα και τὰ ἄλλα τρία ἀφοῦ λήξῃ τὸ συνάλλαγμα». «Ἄ! ναί, ἔχεις δίκαιον», λέγει ὁ χωρικός και τοῦ δίδει δύο ρούβλια. «Βέβαια, μὲ . . .», ἐπιναλαμβάνει ὁ Ἰουδαῖος, σκεπτόμενος ὀλίγον, μοῦ φαίνεται ὅτι δὲν σου χρειάζεται δι' αὐτόσον πολὺ τὸ ρούβλιον, τὸ ὅποιον σοῦ ἔμεινε. Δώσέ μοι τὸ ὀπίσω και δὲν θὰ μοι χρεωστῆς πλέον παρά τρία». Ὁ χωρικός, παραξαισθεῖς πλέον ἐξ ὀδῶν τούτων τῶν λογαριασμῶν, δὲν ἐννοεῖ πλέον τίποτε και παραδίδων και τὸ τελευταῖον αὐτοῦ ρούβλιον, ἀπέρχεται, ἐνῶ ἀντηχοῦν μόνον εἰς τὰ ὠτὰ του αἱ τελευταῖαι λέξεις τοῦ τοκογλύφου Ἰουδαίου, λέγοντος: «Μετὰ ἓνα μῆνα ἀπὸ σήμερον, μὴ το ξεχάσῃς».

Ἡ κατωτέρω ἐπιστολή, ἀντὶ νὰ φθάσῃ εἰς τὸν πρὸς ὃν ὄρον της, παρέπεσον εἰς τὰ γραφεῖά μας. Τὴν δημοσιεύομεν, μετὰ τὴν παράκλησιν ὅπως ὁ δικαιῶχος μᾶς τὴν ζητήσῃ. Οὐδεμίαν ἀμοιβὴν θέλομεν ἀπαιτῆσαι.

«Ἐν Ὑψωμαθείοις, τῇ 5 Ὀκτωβρίου 1911.

Πολὺ ἐλάτρευτε ἀγγελε τῆς ἐπιγίου ζωῆς μου. Ἄ ἀγγελε τῆς ψυχῆς μου! ἀδυνατῶ νὰ ἐνωῆσεται τὸν ἀνόμαλον καλπασμὸν τῆς καρδίας μου. Νύκτα ἡμερῶν κλαίω και θρηνηῶ κορκοδύλια δάκρυα. Ἄχ ἡ κάρτα τὴν ὁποῖαν με στίλαται μετὰ ἔδοσεν ἐντύποσιν μεγάλην, σὰς ἀγαπῶ ἐξώλης και προόλης τῆς καρδίας μου. Ἄχ ἐὰν ἠγνόουν ποῖος ἐχθρὸς μου σὰς τὰ ἐκακοφάντησεν αὐτὰ, ἄχ με κατάλαβεν θρίνος και ὀδυρμὸς τὸν ὀδόντων ὅταν τὰ ἀνέγνωσκον, εἶναι ὅλα ψεύματα ἀναφανδὸν τὸ ξόانون, τὰ πράτουν ἀπὸ τῶν φθόνων των διότι δὲν ἠξέυρουν τί νὰ ἐπιδράσουσι διὰ νὰ μας χωρίσουν ἀλλὰ ἀδιαφόρετα πασχίζουσι διότι ὁ ζωντανὸς ὁ χωρισμὸς παρηγοριὰ δὲν ἔχει και ἐγὼ εἰς αὐτὸν τὸν κόσμον τοῦ κεθμόνος οἶμοι! ἐσένα ἠγάπησα περιπάθος τῆς καρδίας μου και θὰ σὲ ἀγαπῶ αἰωνίως ἕως ὅτου μέχρῃς ἀποθάνω

σὲ ἀγαπῶ περιφλεγῶς

ἢ παράφρων σε φίλη

Κ. Α.

Χαῖρε, Χαῖρε, Χαῖρε»

(Εἰς τὸ τέλος εἶχεν ἓνα σῆμα, ἀλλὰ δὲν ἠμώρησε νὰ ἐννοήσῃ ἂν εἶνε καρδία ἢ σκαντζόχοιρος).

Ὅτι πιστὸν ἀντίγραφον

Ὅμ. Γκ. . . .

ΤΟ ΣΑΛΟΝΙ ΜΑΣ

Ἡ μόδα

Διανομή τῶν θέσεων.

Ἡ οἰκοδέσποινα καὶ ὁ σύζυγός της καταλαμβάνουσιν ἔναντι ἀλλήλων τὸ κέντρον τῆς τραπέζης.

Εἶναι φρόνιμον, ὅπως ἡ οἰκοδέσποινα καταλάβῃ ἐκείνην τὴν πλευράν, ἐκ τῆς ὁποίας θὰ δύναται νὰ ἐπιβλέπῃ τὴν ὑπηρεσίαν.

Αἱ θέσεις τῆς τιμῆς εἶναι διὰ τοὺς ἄνδρας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς οἰκοδεσποίνης, καὶ διὰ τὰς κυρίας δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τοῦ κυρίου.

Αἱ τιμητικαὶ αὗται θέσεις δίδονται εἰς πρόσωπα, τὰ ὁποῖα εἶτε ὡς ἐκ τῆς ἡλικίας των, εἶτε ὡς ἐκ τῆς θέσεώς των δικαιούνται εἰς τοιαύτην διάκρισιν. Χρειαζέται μεγάλη λεπτότης κατὰ τὴν διάταξιν τῶν θέσεων, διότι πολλάκις γεννῶνται ἐκ ταύτης παρεξηγήσεις.

Παρὰ τὴν τράπεζαν κἀθίηται ἐναλλάξ μία κυρία καὶ εἷς κύριος· ὅταν ὅμως ὁ ἀριθμὸς τῶν κυριῶν δὲν ἕξισοῦται πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν ἀνδρῶν, οἱ νεώτεροι ἄνδρες θυσιάζονται.

Οἱ ἔγγαμοι προτιμῶνται τῶν ἀγάμων καὶ ἂν εἶναι μεγαλείτεροι τὴν ἡλικίαν.

Ἄν τὸ γεῦμα δίδεται πρὸς τιμὴν νεονύμφων, οἱ νεόνυμφοι θὰ καταλάβωσι τὰς τιμητικὰς θέσεις.

Εἰς γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρίστανται μόνον ἄνδρες, δὲν λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ ἡλικία, ἀλλ' ἡ κοινωνικὴ θέσις ἐκάστου.

Ἐποδοχὴ τῶν συνδαιτημόνων.

Οἱ προσκεκλημένοι πρέπει νὰ φθάσωσι πέντε λεπτὰ ἐνωρίτερον τῆς ὥρας, ἢ ὁποία φέρεται εἰς τὰ προσκλητήρια, οὔτε ἐνωρίτερον οὔτε καὶ βραδύτερον.

Οἱ ἀμφιτρύονες εὐρίσκονται κατὰ τὴν ἄφῃ τῶν προσκεκλημένων εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς, τὴν ὁποίαν δὲν πρέπει ν' ἀφήσωσιν ἐπ' οὐδεμιᾷ προφάσει. Ὅλαι αἱ διαταγαὶ πρέπει νὰ ἔχουν δοθῇ ἐγκαίρως.

Κατὰ τὰ ἐπίσημα γεύματα, κατὰ τὴν εἴσοδον ὁ θαλαμηπόλος ἐπιδίδει εἰς τοὺς κυρίους ἐν καρτονάκι, ἐπὶ τοῦ ὁποίου σημειοῦται τὸ ὄνομα τῆς κυρίας, τὴν ὁποίαν θὰ συνοδεύσῃ κατὰ τὸ γεῦμα. Τὸ καρτονάκι αὐτό, πάντοτε πολυτελές, θὰ εἶναι συντεταγμένον οὕτως:

Ὁ Κύριος P...
 παρακαλεῖται νὰ προσφέρῃ
 τὸν βραχίονα εἰς τὴν κυρίαν O...

Ἐνδυμασία ὑποδοχῆς.

Εἰς τὰ λοιπὰ ὅμως γεύματα ὁ οἰκοδεσπότης κάμνει τὰς συστάσεις εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς ὑποδοχῆς καὶ δηλώνει εἰς τοὺς κυρίους ποίαν κυρίαν θὰ συνοδεύσουν. Ἡ κυρία ἐκείνη θὰ κἀθήσῃ εἰς τὴν τράπεζαν πλησίον τοῦ ὑποδειχθέντος κυρίου.

Καλὸν εἶναι νὰ δοθῶσι μερικαὶ πληροφοροῖαι εἰς τὸν κύριον περὶ τῆς κυρίας, τὴν ὁποίαν θὰ συνοδεύσῃ, ὅταν αὐτὴ τῷ εἶναι ἐκ τῶν προτέρων ἄγνωστος, καὶ τοῦτο διὰ νὰ εὐκολύνῃ τὸν κύριον κατὰ τὴν μετὰ τῆς κυρίας συνομιλίαν.

Ὁ οἰκοδεσπότης φροντίζει νὰ ὀδηγήσῃ τοὺς προσκεκλημένους διὰ νὰ καταλάβωσι τὰς θέσεις των.

Ἡ ΚΥΡΙΑ ΣΩΗ

Ἡ μόδα.

Ὅ,τι χαρακτηρίζει τὸ ἔτος τοῦτο τὰς ἐνδυμασίας τῶν ἑσπερίδων, εἶναι ἡ μεγάλη πολυτέλεια τῶν ὑφασμάτων. Πρέπει νὰ ἀναδράμῃ τις πολὺ μακρὰν διὰ νὰ εὖρῃ παρομοίαν.

Πολυτελῆ ἀτλαζωτά, brocarts συνερραμμένα μὲ χρυσὸν ἢ ἄργυρον, δηλαδὴ ὑφάσματα, τὰ ὁποῖα μετεχειρίζομεθα μόνον δι' ἐπιπλώσεις, μᾶς προσφέρονται σήμερον τόσον μεταλλαγμένα καὶ λεπτὰ διὰ τὰς ἐνδυμασίας, ὥστε δὲν δυνάμεθα νὰ μὴ τ' ἀποδεχθῶμεν μετὰ χαρᾶς.

Αἱ ἀμφιέσεις τῶν ἑσπερίδων ἐνὶ λόγῳ δὲν θὰ διακρίνονται διὰ τὴν ἀφθονίαν τῶν ὑφασμάτων ὅσον διὰ τὴν πολυτέλειαν· ἐν τούτοις θὰ ἐπικρατήσῃ τὸ περυσινὸν στενὸν φόρεμα, τὰ φουστάνια θὰ ἔχωσιν ἀνάγκην 8-10 μέτρο. ὑφάσματος, εἰς δὲ τὰς ἑσπερίδας ἡ οὐρὰ ἐπανήλθεν.

Ἡ παρατεθειμένη εἰκὼν παριστᾷ περιβολὴν ὑποδοχῆς ἀπὸ σατέν μπλέ βαθέως χρώματος, κεκαλυμμένην μὲ μουσελίαν τοῦ ἰδίου χρώματος.

ΙΑΝΘΗ

ΔΕΛΤΙΟΝ ΚΑΛΛΟΝΗΣ

Πομμάδα.

Κατὰ τὰ πρῶτα ψύχη σκάζουν τὰ χεῖλη. Παραδέτομεν πρακτικωτάτην συνταγὴν πομμάδας, ἢ ὁποία ἔδωκε πολὺ θαυμάσια ἀποτελέσματα.

Beurr de cacao	10	γραμμάρια
Huile de ricin	3	>
Extrait de cachou	1	>
Huile de bouleau	2	σταγόνες
Essence de badiane	5	>

ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ

Τὴν Κυριακὴν ἐστάλη εἰς τὰ Πατριαρχεῖα ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης ὁ ἀπαντητικὸς τεσκερὸς πρὸς τὰ αἰτήματα τῶν Ἐθνοτήτων. Κατ' αὐτὸν πολλὰ τῶν αἰτημάτων γίνονται δεκτὰ σχετικῶς πρὸς τὸ ἐκπαιδευτικὸν ζήτημα, ἀλλὰ τὰ μᾶλλον οὐσιώδη καὶ τὰ στρατιωτικὰ ἀπορρίπτονται.

— Νέος τεσκερὸς ἐλήφθη τὴν Τετάρτην εἰς τὰ Πατριαρχεῖα σχετικῶς πρὸς τὸν μαζβατᾶν τῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν αἰτημάτων τῶν Πατριαρχείων, δι' οὗ ἀνακοινοῦνται, ὅτι τὰ διὰ τοῦ μαζβατᾶ τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου διαβιβασθέντα εἶναι ἀποφάσεις διοικητικαί, ληφθεῖσαι ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐπομένως χηρῶσιν τῆς κυρώσεως τῶν Νομοθετικῶν Σωμάτων.

— Συμφώνως πρὸς τὴν τελευταίαν ἀπόφασιν τῶν Δύο Σωμάτων, συνήλθεν ἡ εισηγητικὴ ἐπιτροπὴ καὶ εἰργάσθη ἐπὶ τῆς ἀνατεθείσης αὐτῇ σοβαρᾶς ἐντολῆς.

— Συνήλθε τὴν Τετάρτην ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ μητροπολίτου Λέρου καὶ Καλύμνου ἡ Ἐκπαιδευτικὴ ἐπιτροπὴ, ἐργασθεῖσα ἐπὶ ζητημάτων τροχούσης ὑπηρεσίας.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Ἀφίξεις. — Ἐφθάσεν ἐνταῦθα ἐκ Κερασούντος ὁ γνωστὸς αὐτόθι ἔμπορος καὶ ἡμέτερος ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ ἀντιπρόσωπος κ. Γ. Ν. Καμπούρογλου, πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἐμπορικοῦ αὐτοῦ καταστήματος.

Θάνατοι. — Ἐν Κερασούντι ἀπέθανε πλήρης ἡμερῶν ὁ Νικόλαος Καμπούρογλου, σεβαστὸς πρεσβύτες καὶ τετιμημένος οἰκογενειάρχης, εὐτυχῆσας νὰ ἴδῃ τὰ τέκνα του ἀποκατεστημένα καὶ ἀπολαύοντα παρὰ τῶν συμπολιτῶν του δικαίως ἐκτιμήσεως.

Ἀντιπροσωπεία. — Εὐχαρίστος πληροφοροῦμεθα, ὅτι ὁ εὐφρῆμως γνωστὸς ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει ἀντιπρόσωπος διαφόρων μεγάλων ἀμερικανικῶν καὶ εὐρωπαϊκῶν ἐργοστασίων κ. Σπυρίδων Συκιώτης διωρίσθη γενικὸς ἀντιπρόσωπος τῆς μεγάλης ἀμερικανικῆς ἐταιρείας γεωργικῶν μηχανῶν καὶ ἐργαλείων Avery Company.

Συγχαίρομεν τὸν φίλον κ. Συκιώτην διὰ τὴν νέαν του ἀντιπροσωπείαν, ἡ ὁποία σοβαρῶς προώριται νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν πρόοδον τῶν γεωργῶν μας, ἡ ὁποία πολλὰ εἰσέτι προσδοκᾷ ἐκ τῆς ἐγνωσμένης δραστηριότητός του.

Θέατρον Ὀδείου. — Ἐκ τῶν τελευταίων ἔργων, ἅτινα ἀνεβιβάσθησαν ὑπὸ τοῦ κρατίστου θιάσου Ρ. Νίκα-Φύρστ-Λεπενιώτη, τὸν περισσότερο κόσμον συνεκέντρωσαν οἱ «Μαριονέτες» τοῦ Wolf.

Τὸ ἔργον μετεφράσθη ἤδη καὶ παριστάνεται πλέον εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ὥστε πᾶσα ἐπ' αὐτοῦ κρι-

σις περιττεῖται. Εἶναι ἕνα λεπτότατον σκηNIKὸν ἀριστούργημα, τὸ ὁποῖον ἐδόθη μὲ ὄλην τὴν δυνατὴν τελειότητα, τὴν ὑπεραξίαν συγχαρητηρίων διὰ τὸν θιάσον, ὅστις ὁμολογουμένως μᾶς ἐξέπληξεν, ἀφοῦ δὲν εἴμεθα συνειδησμένοι εἰς ὁμοίως τελείας ἐλληνικὰς ἐκτελέσεις οὕτω δυσκόλων καὶ πολυπλόκων ἔργων. Τελεία κατανόησις ἐκ μέρους ὄλου τοῦ θιάσου τῶν οἰκειῶν ὀρίων καὶ ἐπιτυχῆς ἀπόδοσις αὐτῶν, ἴδια δ' ἐκ μέρους τοῦ λεπτοτάτου κομικοῦ ὡς Μαλκὸτ τοῦ κ. Λεπενιώτη, τελειοτάτου Νιζαρὸλ τοῦ κ. Φύρστ Ροζέ καὶ τοῦ κ. Νίκα ὡς Φαρνάδ. Ὅσαι αἱ κυραὶ μὲ πλουσιωτάτας περιβολὰς καὶ ἀμέμπτους στάσεις ὁμοιάζον ἀστέρας χρωματοφαινοῦς, περιβάλλοντες τὴν ὡς ἥλιον κ. Ρ. Νίκα, ἥτις κατέπληξε καὶ ἐγοήτευσεν, ἐθάμβωσε τὸ πυκνότερον ἄκροατήριον, ὡς ὑπόκρισις, περιβολή, στάσις, βᾶδισμα.

Ἡ «Μαρία Πενταγίττισσα» εἶναι εἰδυλλίον, γραμμῆνον εἰς τὸ καλοῦπι ὄλων τῶν εἰδυλλίων, ἀλλὰ τόσον καλοβαλμένον εἰς τὴν σκηνὴν, μὲ τόσην ὄρεξιν παρεστάθη, ἔχει δὲ ἡ κ. Νίκα εἰς αὐτὸ τόσην ἀγερωχίαν, τόσην λεβεντιά καὶ τόσον καλὰ ὁμιλεῖ τὴν ἐλληνικὴν ζωὴν, ποῦ ὁ κόσμος ἐχειροκρότει φρενητιωδῶς καὶ ἐγήρυσεν δύο καὶ τρεῖς φορὰς εἰς τὴν σκηνὴν τὴν γραφικὴν Ἐλληνοπούλαν, τὴν πεντάμορφη τῆς Ρούμελης, διὰ νὰ τὴν ἐπευφημήσῃ, διὰ νὰ τὴν χορτάσῃ.

ΕΚΔΟΣΕΙΣ

«Γεωργός». — Ἐξεδόθη ὁ 17 ἀριθμὸς τοῦ χρησιμωτάτου τούτου γεωργικοῦ καὶ βιομηχανικοῦ περιοδικοῦ. Περιεχόμενα: Ἡ σπορά ὡς μία ἐκ

τῶν σπουδαιότερων γεωργικῶν ἐργασίων. — Αἱ πρόδοί μας. — Ἡ φασφοροῦχος λίπανσις τῶν ἀμπελώνων καὶ αἱ Σκωρίαι Θωρᾶ (Ἀσπὴ). — Ἡ κτηνοτροφία (συνέχεια). — Ἡ ἄσβεστος καὶ τὸ ἶδαφος. — Ἀνθοκομικὰ (περὶ καλλιέργειας τῆς Καμελίας). — Περὶ καρῶν (συνέχεια). — Σκόληκες τῶν καρῶν. — Εἰδήσεις ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν. — Ἡ ἀνάπτυξις τῆς καλλιέργειας τοῦ βάμβακος ἐν Τουρκίᾳ καὶ Ἑλλάδι. — Πολιτικὸν Δελτίον. — Αἱ ἀσθένειαι τῆς μοσχέας. — Εἰς τί μᾶς ὠφελοῦσιν αἱ μέλισσαι. — Διάφορα. — Ἀλληλογραφία.

«Πόντος». — Μηνιαῖον περιοδικὸν δημοσίευμα φιλολογικόν, ἐπιστημονικὸν καὶ παιδαγωγικὸν τοῦ Πόντου ἐν Μαρσοβίαν. Περιεχόμενα τοῦ β' τεύχους: Ἡ κατωτέρα ἐκπαίδευσις. — Ἑλένη Κέλλερ. — Ἡ χρῆσις τῶν χορημάτων. — Ἀπὸ τὰ παραμύθια τῆς ζωῆς μου. — Μία ἐνδιαφέρουσα ἀνταπόκρισις. — Ὁ λαβύρινθος τῆς Κρήτης. — Τὸ νέον ἔπος: Τὰ ἐργαλεῖα καὶ ὁ ἄνθρωπος. — Τὰ νέα τοῦ μηνός.

Ἑλληνικὴ Ἐπιθεώρησις. — Ἐχομεν ὑπ' ὄψει τὸ 47ον φύλλον τῆς ἐν Ἀθήναις ἐκδομένης ἀπὸ τῆς δ. Εὐγενίας Ζωγράφου «Ἑλληνικῆς Ἐπιθεωρήσεως». Περιεχόμενα: Ἀναμνήσεις μᾶς ἡμέρας (Λονδίνον), Εὐγενίας Ζωγράφου. — Μαριόννα Γέροντα-Καμπούρογλου, Σπυρίδ. Δὲ Βιάζη. — Τὰ Γράμματα, Δικ. — Ἐλεημοσύνη (διήγημα), δ. Πολ. Λασκάρεως. — Ἡ νέα μας Φιλολογία καὶ ἡ Ζωή, δ. Ἄνας Σταματελάτου. — Ἰδεῖν (δράμα), Μιλτ. Ἰωσήφ. — Λαογραφικά, Ι. Π. Σταματούλη. — Τὸ οἰκονομικὸν ἔργον τῆς Ἐνιαίας, Γ. Κυριακοῦ.

ΜΟΝΟΝ
ΕΙΣ ΤΟ
ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΝ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟΝ
» **ΟΔΥΜΠΟΣ** «
ΠΕΡΑΝ, ΤΕΠΕ ΜΠΑΣΗ
ἐναντι τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας,
εὐρίσκετε ἄκραν καθαριότητα,
ὑπηρεσίαν ἀνεπίληπτον
καὶ τιμὰς συγκαταβατικάς.
Ὅσοι φθάνετε εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν
νὰ καταλύετε εἰς τὸν «**ΟΔΥΜΠΟΝ**».
Διευθυντής: **ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΜΕΛΙΑΣ**

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἀντικειμένων διὰ δῶρα ἢ δι' ἀτομικὴν τῶν χρῆσιν, ὡς καὶ δι' ἀγορὰς χονδρικῶς πρὸς μεταπώλησιν, ἄς ἀπευθινθῶσιν ἐν Γαλατῇ, ἐντὸς τοῦ Μεγ. Ἐθνικοῦ Χανίου, ἀριθμὸς 13 καὶ 14 εἰς τὴν **ΑΠΟΘΗΚΗΝ**

ΙΑΠΩΝΙΚΩΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ
τοῦ ὁμογενοῦς κ.
ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ ΟΔ. ΣΑΜΘΡΑΚΗ
γενικοῦ ἀντιπροσώπου μεγάλου ἐξαγωγικοῦ οἴκου τῆς Ἰαπωνίας,
ἐνθα θέλουσιν εὐρῆ ὅλα τὰ ἀριστουργήματα τῆς Ἰαπωνικῆς βιομηχανίας εἰς τιμὰς ἀπιστεῦτως εὐθηνάς.

ΜΕΓΑΛΑ ΒΡΑΒΕΙΑ
ΧΡΥΣΑ ΜΕΤΑΛΛΙΑ
ΕΙΣ ΤΑΣ
ΔΙΕΘΝΕΙΣ ΕΚΘΕΣΕΙΣ
τῆς Χάγης 1908, Ρώμης 1909,
Λονδίνου 1909.
ΟΙΝΟΣ ΚΙΝΙΟΛΗ
ΤΟΝΩΤΙΚΟΣ, ΡΩΣΤΙΚΟΣ
ΑΠΟΘΗΚΗ:
Φαρμακεῖον Ἀγγλο-Ἀμερικανικόν,
Πέραν, Μνηματᾶκια, 63.

ΚΥΡΙΟΙ ΕΜΠΟΡΟΙ, ΒΙΟΜΗΧΑΝΟΙ, ΕΠΙΣΤΗΜΩΝΕΣ, ΠΑΡΑΓΓΕΛΙΟΔΟΧΟΙ ΚΑΙ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑΡΧΑΙ,

- **ΘΕΛΕΤΕ** νὰ διπλασιάσητε καὶ πολλαπλασιάσητε τὴν πελατείαν σας;
- **ΘΕΛΕΤΕ** νὰ διασαλπύσητε πανταχοῦ τὰ προσόντα τῆς ἐργασίας σας;
- Προσέξατε εἰς τὴν κατωτέρω **Πρωτόκουστον Καινοτομίαν.**

— Τὸ Ἡμερολόγιον «**ΑΠ' ΟΛΑ 1912**», ἔνεκα τῆς εὐθηνίας του, τῆς εὐρυτάτης διαδόσεώς του καὶ τῶν συμπαθειῶν, τῶν ὁποίων ἀπολαύει, εἶναι

➤ **ΤΟ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΜΕΣΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΩΣ** ➤

Πρὸς τοῦτο εἰσήγαγε τὴν **ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΝ ΔΙΑΦΗΜΙΣΙΝ** μὲ ὠρισμένας τιμάς, προσιτὰς εἰς πᾶν βελάντιον καὶ ἀποκλειούσας πάντα συναγωνισμόν.

Ἴδου οἱ ὅροι:

1.— Ἀνὰ μέσον τῶν σελίδων τοῦ Ἡμερολογίου θὰ ὑπάρχωσι κατὰ μέγιστον ὅρον **40** σελίδες, ὑποδιηρημέναι εἰς **16** τετράγωνα ἐκάστη. Αὐταὶ θὰ περιλαμβάνουν τὰς **Διαφημίσεις** τῆς **Αης** τάξεως, τυπωμένας ἐπὶ τοῦ ἰδίου λευκοῦ χάρτου τοῦ κειμένου.

2.— Ἐν ἀρχῇ τοῦ Ἡμερολογίου, εὐθύς μετὰ τὸ ἐξώφυλλον, θὰ ὑπάρχωσιν ἕτεραι σελίδες **20**, ὡσαύτως ὑποδιηρημέναι εἰς **16** τετράγωνα ἐκάστη. Αὐταὶ θὰ περιλαμβάνουν τὰς **Διαφημίσεις** τῆς **Βας** τάξεως, τυπωμένας ἐπὶ χρωματιστοῦ χάρτου.

3.— Ἐν τῷ τέλει τοῦ Ἡμερολογίου ἕτεραι **20** σελίδες, ἐκ **32** τετραγώνων ἐκάστη, θὰ περιλαμβάνωσι τὰς **Διαφημίσεις** τῆς **Γης** τάξεως.

4.— Ὅλαι αἱ σελίδες τῶν **Διαφημίσεων** θὰ εἶναι ἠριθμημέναι καὶ ἐπὶ τοῦ ἀριθμοῦ των ἐκείνου θὰ γίνῃ ἐκκύβευσις ἕνα μῆνα μετὰ τὴν ἐμφάνισιν τοῦ Ἡμερολογίου. Θὰ κερδίξῃ δὲ εἰς ἐκάστην δεκάδα σελίδων ἢ μία σελίς, ἀποδίδουσα εἰς τοὺς ἐγγραφέντας ἐπὶ τῆς σελίδος ἐκείνης τὸ χρῆμά των. Εἰς τὴν ἐπομένην δεκάδα σελίδων θὰ κερδίξῃ ὡσαύτως μία σελίς καὶ οὕτω καθ' ἑξῆς, μέχρι τοῦ τέλους ὅλων τῶν ἠριθμημένων σελίδων τῶν **Διαφημίσεων**, οὕτως ὥστε ἀσφαλῶς νὰ γνωρίζῃ ὁ διαφημιζόμενος ὅτι οἰανδήποτε θέσιν καὶ ἂν κατέχῃ μεταξὺ **10** σελίδων, ἢ μία, κερδίζουσα, θὰ τοῦ ἐπιστρέψῃ τὸ χρῆμά του.

5.— Αἱ **Διαφημίσεις** τῆς **Αης** τάξεως ἀπέναντι των θὰ ἔχωσι **πρωκλιτικὰ ἀναγνώσματα** καὶ εἰκόνας, ὑποχρεοῦνται τὸν ἀναγνώστην τοῦ κειμένου νὰ ἔχῃ πρὸ των ὀμμάτων του τὰς **Διαφημίσεις**. Εἰς τὰς **Διαφημίσεις** τῆς **Βας** τάξεως θὰ παρεμβάλλωνται ἐν τῷ μέσῳ τῆς σελίδος **δίστιχα**, **γνωμικὰ** καὶ **παροιμιαί**, κάτωθι δὲ εἰς **τρεις** στήλας ἐνδιαφέρον διήγημα, ἐν καὶ μόνον, ἀρχίζον ἀπὸ τὴν πρώτην σελίδα καὶ λήγον εἰς τὴν **20** σελίδα ἀκριβῶς. Εἰς τὰς **Διαφημίσεις** τῆς **Γης** τάξεως δὲν ὑπάρχει κείμενον, μενούσης εἰς ταύτας ὡς προσόντος τῆς ἐλπίδος τοῦ **Λαχείου** καὶ τῆς εὐθηνίας τῆς τιμῆς.

6.— Ἡ ἐκκύβευσις γενήσεται ἐν τῷ **Γραφείῳ** τῆς **Διευθύνσεως** τοῦ «**ΑΠ' ΟΛΑ**», ἔνθα δικαιοῦνται νὰ παρευρεθῶσιν οἱ διαφημιζόμενοι, ἵνα λάβωσιν **ἀμέσως** τὸ χρῆμά των ὅπισω οἱ ὑπὸ τῆς τύχης εὐνοηθησόμενοι. Αἱ κερδίσουσαι σελίδες θὰ δημοσιευθῶσιν ἐν τῷ κατόπιν ἐκδοθησομένῳ τεύχει τῆς **Ἐπιθεωρήσεως** «**ΑΠ' ΟΛΑ**».

7.— Αἱ **Διαφημίσεις** θὰ εἶναι δεκταὶ εἰς **Ἑλληνικὴν** καὶ **Γαλλικὴν** γλῶσσαν.

8.— Θὰ διανεμηθῇ **ΔΩΡΕΑΝ** τὸ ὀγκῶδες ἡμερολόγιον «**ΑΠ' ΟΛΑ**» εἰς ὅλα τὰ Ἀναγνωστήρια τῆς πρωτευούσης καὶ τῶν ἐπαρχιῶν.

9.— Ἡ **πληρωμὴ** τῶν **Διαφημίσεων** θὰ γίνηται ὡς ἑξῆς:

Τὸ **50%** πληρωτέον ἅμα τῇ ἐγγραφῇ, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐπὶ τῇ παραδόσει τοῦ βιβλίου, συμφώνως τῇ ἐπὶ τούτῳ ἀνταλλαγησομένη ἀποδείξει μεταξὺ τῆς **Διευθύνσεως** τοῦ «**ΑΠ' ΟΛΑ**» καὶ τοῦ πελάτου.

10.— **ΤΙΜΑΙ ὈΡΙΣΜΕΝΑΙ.** Αἱ τιμαὶ τῶν τετραγώνων καὶ τῆς σελίδος:

Τῆς Αης τάξεως τὸ $\frac{1}{16}$ τετράγωνον	Α. Τ.	1
» » » » $\frac{1}{8}$ »	»	1 1/2
» » » » $\frac{1}{4}$ »	»	2
» » » ἢ ἡμίσεια σελίς	»	3
» » » ὀλόκληρος ἢ σελίς διὰ μιᾶς	Α. Τ.	5μόνον

Τῆς Βας τάξεως τὸ $\frac{1}{16}$ τετράγωνον	Γρ.	80
» » » » $\frac{1}{8}$ »	Α. Τ.	1
» » » » $\frac{1}{4}$ »	»	1 1/2
» » » ἢ ἡμίσεια σελίς	»	2 1/2
» » » ὀλόκληρος δὲ ἢ σελίς	»	4

Τῆς Γης τάξεως 32 τετράγωνα: τὸ $\frac{1}{32}$ τετράγωνον	Γρ.	30
» » » » τὸ $\frac{1}{16}$ »	»	50
» » » » $\frac{1}{8}$ »	»	80
» » » » $\frac{1}{4}$ »	»	108
» » » ἢ ἡμίσεια σελίς	»	162
» » » ὀλόκληρος ἢ σελίς	»	216

Καὶ μία λεπτομέρεια:

1.— **Ἰδιαιτέρα δικαιώματα** διὰ τοὺς ἐγγραφομένους εἰς **ὀλοκλήρους σελίδας**, εἰς **ἡμισίας** καὶ εἰς **τέταρτα σελίδων.**

Οἱ πελάται οὗτοι θὰ ἔχωσιν ὡς ἐκ περισσοῦ τὸ δικαίωμα νὰ διαφημιζωνται **δωδεκάκις** τοῦ ἔτους **ΔΩΡΕΑΝ** ἐν τῇ ἰδιαιτέρῳ στήλῃ τῆς **Ἐπιθεωρήσεως** «**ΑΠ' ΟΛΑ**», τῇ προωρισμένῃ ἐπίτηδες διὰ τοὺς μεγάλους ὑποστηρικτὰς τῆς **Διαφημίσεως**, ἧτις ἐκ καθήκοντος θ' ἀνταμείβῃ ἰδιαιτέρως τοὺς τοιοῦτους διὰ τῆς ἠθικῆς τῆς ὑποστηρίξεως, διακηρύττουσα καθ' ἅπασαν τὴν **Αὐτοκρατορίαν** τὰ προσόντα τῆς ἐργασίας των.

Ἡ στήλη θὰ φέρῃ τὸν γενικὸν τίτλον «**Ὁ Ἀγγελιαφόρος τῆς Τουρκίας**» καὶ τοὺς εἰδικούς τίτλους διὰ μὲν τοὺς **Βιομηχάνους** καὶ **Ἐμπόρους οἱ ἤρωες τῆς βιομηχανίας** καὶ τοῦ **ἐμπορίου**, διὰ δὲ τοὺς **ἐπιστήμονας** καὶ **καλλιτέχνας** οἱ **πρωταγωνισταὶ** κτλ.

Αἱ ἐν τῇ **Ἐπιθεωρήσει** δημοσιεύσεις θὰ γίνωνται ἐν περιλήψει, ἀναφύρουσαι τὰ ὀνόματα, τοὺς τίτλους καὶ τὰς διευθύνσεις κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν. Ἀπέναντι τῶν **Διαφημίσεων** τούτων θὰ ὑπάρχῃ πάντοτε τὸ μᾶλλον ἐνδιαφέρον ἀνάγνωσμα μετὰ εἰκόνας ἐπικαίρου.

Φαντασθῆτε τώρα, ὅταν μεταξὺ **10** σελίδων ἢ **μία** θὰ λάβῃ ὀπίσω τὸ πληρωθὲν χρῆμα τοῦ τιμημάτος τῆς, φαντασθῆτε τὸν διαφημιζόμενον νὰ βλέπῃ καὶ νὰ βλέπεται **ΔΩΡΕΑΝ** ὑπὸ χιλιάδων ὀμμάτων τῶν ἀμετρῆτων ἀναγνωστριῶν καὶ ἀναγνωστῶν τοῦ «**ΑΠ' ΟΛΑ**» οὐ μόνον ἐν τῷ Ἡμερολογίῳ πανταχοῦ καὶ πάντοτε, ἀλλὰ καὶ **δωδεκάκις** τοῦ ἔτους ἐν τῇ **Ἐπιθεωρήσει**, ἧτις ἔχει τὸ ρεκόρ τῆς διαδόσεως. Καὶ ὅλα αὐτὰ χωρὶς νὰ τῷ στοιχίσῃ ἢ διαφήμισίς του οὔτε κἂν μίαν δεκάραν.

Σὰς ἐρωτῶμεν: Εἶδετε τοιαύτην καὶ τοσαύτην διαφήμισιν χωρὶς παραδες; Ἀπαντήσατε.

Τὸ «**ΑΠ' ΟΛΑ**» καλῶς γνωρίζει ὅτι εἰς μάτην θὰ περιμένῃ τὴν ἀπάντησίν σας, διὰ τοῦτο ἢ βεβαία σιωπὴ σας τῷ δίδει τὸ δικαίωμα νὰ διατυμπανίσῃ, ὅτι καὶ ἐν τῇ **Διαφήμισι** κατέχει τὰ σκήπτρα, ὑπερβάν καὶ αὐτὴν τὴν χώραν τῶν παραδοξοτήτων.

2.— Οἱ ἐγγραφομένοι εἰς τὰ λοιπὰ τετράγωνα, ἧτοι τὰ ὄγδοα, δέκατα ἕκτα καὶ τριακοστὰ δεύτερα, θὰ διαφημιζωνται ὡσαύτως ἐν τῇ **Ἐπιθεωρήσει** διὰ **λαχείου** εἰς **100** μόνον κερδίζοντας.

Η ΜΑΓΙΚΗ ΝΥΜΦΗ

ΤΗΣ ΣΤΑΜΠΟΥΛ

(συνέχεια από σελ. 814)

Μίαν στιγμήν μετά ταῦτα εἰς τὴν αἰθουσαν ἐκείνην ὁ σουλτάνος εἶχε μείνει μόνος ἀπέναντι τῆς Γιαλμᾶ, ἥτις, ἐκπληκτος ἐκ τῆς αἰφνιδίας ἀναχωρήσεως τῶν οἰκείων τῆς, περιέφερε τὰ δειλά τῆς βλέμματα περὶ αὐτήν.

Ὁ σουλτάνος ἐκράτει ἀκόμη τὴν παράδοξον ἐπιστολήν. Τὴν ἤνοιξεν ἐκ νέου καὶ ἤρχισε νὰ τὴν ἀναγινώσκῃ λέξιν πρὸς λέξιν.

Αἴφνης στρέφεται. Ξηρὸς κρότος ἠκούσθη ὀπίσθεν του. Ὁ Μουράτ ἤρρεμος ἀπαθῆς εὐρίσκειτο πρὸ αὐτοῦ, ἄγνωστον πῶς εἰσδύσας ἐκεῖ.

— Ἀδελφέ μου, δέχεσαι, τῷ λέγει, τοὺς ὄρους, ποῦ σοῦ προτείνω;

Ὁ Ἀβδούλ εἰσώπα.

— Δέχεσαι ἢ ὄχι;

Ὁ Χαμήτ ἐψέλλισε:

— Τὴν ζωὴν σου προσφέρεις διὰ...

Ἄλλ' ὁ Μουράτ τὸν διέκοπεν:

— Ἔχεις τὸν λόγον μου, ἀνωφελές νὰ ἐπαναλάβῃς τοὺς λόγους τοῦ γράμματος. Δέχεσαι;

Ὁ Ἀβδούλ ἠσθάνθη ἑαυτὸν νάνον πρὸ τοῦ ἀδελφοῦ ἐκείνου, ὅστις διὰ τὸ φίλτρον κατεδίκασεν ἑαυτὸν.

— Θὰ ἠδυνάμην νὰ μὴ δεχθῶ. Μόλις ἐκφέρω κραυγὴν, θὰ ἔλθουν ἐδῶ οἱ σωματοφύλακες καὶ θὰ σὲ συλλάβωσιν ἐκ νέου...

Προτοῦ τελειώσῃ, ὁ Μουράτ ἐξήγαγεν ἐν περιστροφῶν.

— Ἐγνώριζα τί εἰμποροῦσες νὰ μοῦ εἰπῆς, δι' αὐτὸ ἔλαβα τὰς προφυλάξεις μου. Φώναξε τώρα, ἂν θέλῃς, τοὺς ἀνθρώπους σου. Οἱ αὐλικοὶ σου δὲν θὰ διστάσουν νὰ χαιρετήσουν τὸν ζῶντα σουλτάνον, ἐγκαταλείποντες τὸν νεκρὸν.

— Ἦσκειοῦμαι, εἶπεν ὁ Χαμήτ.

— Δὲν ἀμφιβάλω. Κάθησε λοιπόν, διὰ νὰ ὀμιλήσω εἰς τὴν Γιαλμᾶ, αὐτήν, τὴν ὁποίαν δὲν εἶδα ἀκόμη.

Ὁ Χαμήτ ὑπήκουσε· τότε ὁ Μουράτ ἐπλησίασε τὴν Γιαλμᾶ, ἣ ὁποία τὰ πάντα εἶχεν ἀκούσει.

— Εἶμαι ὁ σουλτάν Μουράτ, τῆς λέγει μὲ φωνὴν θωπευτικὴν.

Αὕτη ἐγονυπέτησεν.

— Αὐθέντα!

Ἐκεῖνος τὴν ἤγειρε, τὴν ἔσφιγγεν εἰς τὰς ἀγκάλας του.

— Ὅχι, εἶμαι ἴσως ὁ πάππος. Θὰ σ' ἐλευθερώσω, θὰ σε κάμω εὐτυχὴ· δόσε αὐτὸν τὸν ἀσπασμὸν εἰς τὴν θετὴν ἀδελφὴν σου.

Ἐπειτα, καταβιβάζων τὸν τόνον τῆς φωνῆς του:

— Θ' ἀφήσω τὴν αἰθουσαν αὐτὴν μαζὺ μ' ἐκείνον, ὁ ὁποῖος σὲ τρομάζει· ἄλλοι θὰ ἔλθουν, ἀκολούθησέ τους ἀφόβως. Εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θὰ σε παρελάμβανον ἀπὸ τὴν γαλλικὴν πρεσβεῖαν.

Ἐπειτα ἀφήκε τὴν κόρην καὶ ἐπλησίασε τὸν Χαμήτ, τὸν ὁποῖον ἔλαβεν ἐκ τοῦ βραχίονος.

— Ἀδελφέ μου, δέχθητι νὰ μ' ὀδηγήσῃς μόνος σου εἰς τὸ Τσεραγάν. Θὰ σκεφθῶμεν ἐκεῖ πῶς θὰ πληρωθῆς αὐριοὺς τὸν λόγον σου.

Χωρὶς ν' ἀντιστῆ ὁ Χαμήτ, ὠδηγήθη πρὸς τὴν θύραν, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζε μοναδικὴν τῆς αἰθούσης καὶ ἐξῆλθε μὲ τὸν ἀδελφόν του.

Εἴκοσι λεπτά μετὰ ταῦτα ἐπέστρεψεν εἰς τὴν αἰθουσαν. Ἡ Γιαλμᾶ εἶχεν ἐξαφανισθῆ καὶ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τοῦ Χαμήτ κἀνεὶς δὲν ἠδύνατο ν' ἀπαντήσῃ. Οὐδεὶς εἶχεν ἴδῃ τὴν νεάνίδα.

κβ'. Πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.

Ἦτο ἡ πρώτη μετὰ μεσημβριαν ὥρα.

Τὴν Παρασκευὴν ἐκείνην τὸ ἀτμόπλοιο «Ville de Cotte» ἐγκατέλειπε τὴν ἀποβάθραν καὶ ἐξῆλθε τοῦ λιμένος τῆς Κωνσταντινουπόλεως, τοῦ θαυμάσιου αὐτοῦ λιμένος ἐξ ὅλων τῶν λιμένων τοῦ κόσμου.

Ἀπὸ ἡμισείας ὥρας ἔπλεε, καὶ ἡ Κωνσταντινούπολις ἀπ' αὐτοῦ ἐφαίνετο βυθισμένη εἰς τὸ σκιερὸν χρῶμα τοῦ ὀρίζοντος.

Ἡ πόλις, αἱ ἀκταί, οἱ κῆποι τῆς, οἱ μιναρέδες συνδέονται εἰς μίαν ἐλικώδη γραμμὴν. Ἐνόμιζέ τις αὐτὴν ὡς σκιαγραφίαν ἐπὶ μιᾶς πλακός.

Ἐν τῷ ἀτμόπλοιῳ, ἐπὶ τῆς γεφύρας, εἰς ὄμιλος ταξειδιωτῶν παρετήρει τὴν ἀπομακρυνομένην μητρόπολιν. Ἦσαν ὁ Ἀλκιβιάδης Μαλαρίας, ὁ Ἰωάννης Ρενῶ καὶ παρ' αὐτοὺς αἱ δύο Γιαλμᾶ, ὡχραὶ ἀκόμη ἐκ τῆς ἀγωνίας τῆς χθὲς, καὶ ἀκόμη εἰς ἀνῆρ μὲ πρόσωπον ζωηρὸν, ἀπαστρέπτον ἐκ χαρᾶς.

Ἐν αὐτῷ ἦτο εὐκόλον ν' ἀναγινωρίσῃ τις τὸν Ἀσσάρ, τὸν πρῶτον ἐπαίτην καὶ τὸν πρῶτον τουφεκτῆν τοῦ σουλτάνου. Καὶ αὐτὸς ἐπίσης ἔφευγε τὴν ζωὴν τοῦ Βυζαντίου, διὰ νὰ εὕρῃ ὑπὸ τὸν οὐρανὸν τῆς Γαλλίας ζωὴν καλλιτέραν.

Ἐπὶ τῶν κεκμηκότων προσώπων τῶν δύο Γιαλμᾶ ὑπῆρξεν ἐπίσης ἡ χαρὰ. Χαρὰ, διότι ἦσαν συνηγμένοι μετὰ τὸν ἐναγώνιον χωρισμὸν.

Ἐσχέποντο τὸν καλὸν ἐκείνον σουλτάνον, ὁ ὁποῖος ἦτο ἐξάπαντος τῆς μιᾶς ἐξ αὐτῶν πάππος. Ἡ χαρὰ ὅτι ἐπανηταμώθησαν ὑπῆρξεν ἰσχυρότερα τῆς θλίψεως τοῦ χωρισμοῦ των.

Μόνον ὁ Μαλαρίας καὶ ὁ Ρενῶ ἐφαίνοντο σκυθρωποί.

Ἄ, μόνον ἐκεῖνοι ἐγνώριζον τὸ φοβερὸν ἀντάλλαγμα, δι' οὗ ὁ Μουράτ ἐξηγόρασε τὴν ἐλευθερίαν τῆς Γιαλμᾶ...

Ἦτο ἡ ὥρα τοῦ προσκυνήματος. Μὲ χαμηλὴν φωνὴν ὁ Ἀλκιβιάδης ἐξηγεῖ τοῦτο εἰς τὸν φίλον του. Καθ' ἐκάστην Παρασκευὴν ὁ σουλτάνος ἐξέρχεται τοῦ ἀνακτόρου του, διὰ νὰ μεταβῇ εἰς ἐν τέμενος.

Οἱ πρὸ τοῦ Χαμήτ σουλτάνοι μετέβαινον εἰς διάφορα τέμενη. Ἐκεῖνος ὅμως πάντοτε τρέμων καὶ καχύποπτος, ἔκτισε τὸ τέμενος Χαμηδιῆ εἰς ἀπόστασιν διακοσίων ἢ τριακοσίων μέτρων ἀπὸ τῶν θυρῶν τοῦ Γιλδίξ.

Στρατὸς ἐσχημάτιζε τριπλὴν γραμμὴν κατὰ μῆκος τοῦ δρόμου, ὅθεν θὰ διήρχετο. Οἱ ἀστυνόμοι ἠμπόδιζον δύο ὥρας πρὸ τοῦ προσκυνήματος πᾶσαν κυκλοφορίαν. Ἰδιαίτεροι ἄνθρωποι ἔστρωνον

δι' ἄμμου τὸν δρόμον, καὶ ἄλλοι ἐκαθόριζον τοὺς στρατιώτας, τοὺς ἀποτελοῦντας τὴν φρουρὰν.

Αἱ θύραι τοῦ Γιλδίξ ἀνοίγονται. Ἀξιωματικοὶ ἀνοίγουσι δίοδον, προηγούμενοι ἄμαξαι μὲ τὰς σουλτάνας καὶ τὰς ὀδαλίσκας, τὰς ὁποίας φυλάττουσι μαῦροι εὐνοῦχοι. Ἐπειτα ἀκολουθοῦσι πολιτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ βαθμοῦχοι, κατακόσμητοι ἐκ παρασῆμων, καὶ τέλος ἔπεται ἡ ἄμαξα τοῦ σουλτάνου.

Τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀπὸ τοῦ ὕψους τοῦ μιναρέ ὁ μουεζίνης ἀναφωνεῖ τὴν καθιερωθεῖσαν φράσιν.

Καὶ ὁ σουλτάνος, περιβεβλημένος σταμπουλῖαν, διέρχεται ταχέως μέσφ τῶν στρατευμάτων, τὰ ὁποῖα ζητωκραυγάζουσι.

Φθάνει τέλος εἰς τὸ τέμενος, εἰσέρχεται εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν θεωρεῖον.

Τὴν ἡμέραν ἐκείνην ὁ Χαμήτ ἦτο ὑπὲρ ποτε ὡχρὸς· τὴν κεφαλὴν του βαρύνει εἰς φρικώδης ὄνος. Τρέμει, εἶναι ἀνήσυχος καὶ στρέφει τὰ βλέμματα πρὸς τὴν θύραν τοῦ τέμενους.

Μία καὶ τέταρτον. Εἰς τουφεκτοῆς φθάνει, πλησιάζει οὗτος τὸν ἀξιωματικὸν τῆς ὑπηρεσίας. Ἐκεῖ φαίνεται διαταγὰς, διότι ἀφίνει ἐλευθέραν τὴν εἰσόδον εἰς τὸν νεοελθόντα. Ὁ τουφεκτοῆς εἰσέρχεται εἰς τὸ αὐτοκρατορικὸν θεωρεῖον καὶ προσκυνεῖ.

Ὁ Χαμήτ κᾶτι τὸν ἐρωτᾷ.

— Μάλιστα, ἀπαντᾷ ἐκεῖνος.

Ὁ Χαμήτ πίπτει ὑπτίως, ὡς κεραυνόπληκτος, ὁ δὲ τουφεκτοῆς ἐξηγεῖται:

— Ὁ Μουράτ εἶχεν ἀποθάνει!

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΑΓΩΝΙΣΜΟΣ ΦΑΙΔΡΟΥ ΔΙΗΓΗΜΑΤΟΣ

ΑΧ! ΕΙΤΑΝ Η ΓΑΤΑ ΜΟΥ...

Θὰ σᾶς διηγηθῶ, κύριοι, σήμερα, ἓνα κᾶπως παράξενον ὄνειρον, καὶ θὰ σᾶς παρακαλέσω νὰ μὲ ἀναγνώσετε μὲ εὐμένειαν. Ἀντιθέτως πρὸς τὰλλα ὄνειρα, ποῦ βλέπομεν συχνά, τὸ δικό μου ἔχει τὸ πρότερον νὰ εἶνε ἀληθινόν. Ἡ... γάτα μου εἶνε πρόθυμη νὰ ἐγγυηθῇ περὶ τῆς ἀληθείας τῶν λόγων μου.

Ἐπλάγιασα λοιπὸν ἓνα βράδυ, ἀφοῦ ἔκαμα τὴν προσευχὴν μου, ἀφοῦ εἶπα μᾶλλον λόγια ἓνα ἤμνον στὴν εἰκόνα Ἐκείνης (entre vous, ἔχω κ' ἐγὼ μὴ θεὰ ποῦ λατρεύω). Ὁ νοῦς μου γιὰ κάμποση ὥρα ἐπλανᾶτο δὲν ξέρω κ' ἐγὼ σὲ τί χῶρες ἀγνωστες καὶ ἀνύπαρκτες, σὲ τί ὄνειρα ψεύτικα καὶ ἀγνώστα, μὰ τέλος κουράστηκε κ' αὐτὸς ἀπὸ τὸ φανταστικὸ ταξεῖδι του καὶ ἓνας ὕπνος γλυκὺς ἔκλεισε τὰ μάτια μου.

Δὲν εἶχα πολλὴ ὥρα ποῦ βρισκόμουν στὰς ἀγκάλας τοῦ Μορφέως, διὰ δὲν ξέρω κ' ἐγὼ ποῖος διάβολος μ' ἔρριξε στὰς ἀγκάλας τῆς... γάτας μου! Μὰ εἶνε παράξενον, κύριοι, τὸνεῖρό μου. Μόλις λοιπὸν «γλυκὺς μ' ὕπνος ἴκανεν», ὅπως λέγει ὁ γέρω-Ὀμηρος, καὶ ἰδοὺ βλέπω τὴν ἐρωμένην μου, αὐτὴν τὴν ἰδίαν ποῦ πρὸ ὀλίγου ὕμνησα, ποῦ ἐλάτρευσα γονατιστὸς μπροστὰ στὴν ἀψυχὴ εἰκόνα τῆς, βλέπω, λέγω, τὴν ἐρωμένην μου νὰ ἐρχεται πρὸς με μὲ ἀνοικτὰς ἀγκάλας... Ἡ μορφή τῆς εἶτανε μορφὴ ἀγγέλου, τὰ μαλλιά τῆς ξέπλεκα καὶ ἐσχημάτιζαν ὀλόγουρα στὸ ἀγγελικὸ κεφάλι τῆς μὴ μαγεικὴ φωτοστέφανη. Τὰ μάτια τῆς ἔλαμπαν σὰν δύο λαμπρὰ μαργαριτάρια κάτω ἀπ' τὰ ζωγραφιστὰ φρυδιὰ τῆς. Ἐνα μειδιάμα, ποῦ προξενούσε μὴ φρικίασι πόθου, ἐπλανᾶτο στὰ κοραλλένια χεῖλη τῆς. Περιφανὴ σὰν ἡ Ἀθηνᾶ καὶ θελκτικὴ σὰν ἡ Ἀφροδίτη προχωροῦσε μὲ ἀνοικτὴ ἀγκάλῃ πρὸς ἐμέ.

Δὲν μποροῦσα νὰ πιστέψω τὰ μάτια μου. Ἐνόμισα πῶς ὁ οὐρανὸς εἶχ' ἀνοίξει κ' ἓνας ἄγγελος κατέβηκε νὰ μὲ δεχθῇ στὰς ἀγκάλας του: τόσο εἶτανε ὠραία καὶ θελκτικὴ...

Ἐπροχωροῦσε πάντοτε μ' ἀνοικτὴ ἀγκάλῃ κ' ἔπασεν ἐπάνω μου καὶ μ' ἐνηγκαλίσθη...

Τὴν ἐσφιξα τότε κ' ἐγὼ περιπαθῶς στὴν ἀγκαλιά μου. Μὰ ἔξαφνα, ἐπάνω στὴν ἀφραστὴ ἠδονὴ τοῦ σφικταγκαλιάσματος, ἓνας πόνος τσουχερός στὸ χεῖρ μου μ' ἔκανε νὰ ξυπνήσω.

Ἐκρατοῦσα ὅμως ἀκόμη στὴν ἀγκαλιά μου σφικτὰ τὴ... γάτα μου!...

Μουδανία

ΤΑΤΣΗΣ ΔΡΟΒΑΝΗΣ

ΣΕΛΙΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΩΝ

ΑΓΚΥΡΑΝ, Ἀρετὴν Οἰκονομίδου, διδασκ. δι-
κόστη ἢ ἀποστολὴ τῶν φύλλων, καθότι μᾶς ἐπεστρά-
φησαν ὑπὸ τοῦ ταχυδρομείου, ἤδη λαμβάνετε ἀπ' ἄρ-
χῆς Γ' ἑξαμηνίας, σᾶς ἐνεγράψαμεν δὲ καὶ πάλιν.
ΑΡΙΓΥΡΟΥΠΟΛΙΝ, Δημ. Ν. Σαραφίδης, Β'. ἑξα-
μηνίαν ἐπέμψαμεν, χρημ. ἐλήφθησαν, σᾶς εὐχαριστ.
ΒΑΛΗΚΕΣΕΡ, Π. Πασβαντίδην, εὐχαριστοῦμεν
πολύ δι' εὐγενεστάτην προθυμίαν, μεθ' ἧς δέχεσθε
τὴν ἐν πόλει σας ἀντιπροσωπεῖαν τοῦ «Ἄπ' Ὀλα».
Ἐπὶ τούτοις παρακαλοῦμεν πάντας τοὺς ἐν Βαλῆ-
κεσερ ἀναγνώστας μᾶς ὅπως διὰ πᾶσαν ὑπόθεσιν
ἀφορώσαν τὴν ἐπιθεώρησίν μας ἀποτείνωνται ἀπ'
εὐθείας πρὸς τὸν ρηθέντα κ. Πασβαντίδην, ὅστις
θα εἰσπράττῃ καὶ τὸ τίμημα τῶν ἐγγραφῶν.
ΓΚΙΜΟΥΛΤΖΙΝΑΝ, Υἱὸς Ζωίδου, ἐλάβομεν τί-
μημα νέας ἐγγραφῆς, σειρὰ Γ' ἑξαμηνίας ἐστάλη,
σᾶς εὐχαριστοῦμεν.

ΔΥΡΡΑΧΙΟΝ, Κωνστ. Παππαν., ἐνεγράψαμεν
σειρὰς ἐστείλαμεν, καθὼς καὶ ἀποδείξεις. Ἀναμέ-
νομεν, εἰχαριστοῦμεν θερμῶς δι' ἐνδιαφέρον.
ΕΣΚΙ-ΣΕΧΙΡ, Θ. Πεπιλιαγκ. Εἰκόνες ἐστάλη-
σαν, τίμημα γρ. 75.
ΙΚΟΝΙΟΝ, Εὐαγγ. Θεοδώρου, ἐλάβομεν, εὐχαρ.,
ἐνεγράψ. Εἰς ἐκ τῶν ἀπαραβάτων ὄρων μας εἶναι
καὶ ἡ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς ἐκάστης ἑξαμ. ἐναρξίς τῆς
ἐγγραφῆς. Λυπούμεθα λοιπὸν πολὺ μὴ δυνάμενοι
νὰ σᾶς εὐχαριστήσωμεν. Ἐφ' ᾧ καὶ πέμπομεν
ὑμῖν τὴν ὅλην σειράν.
ΚΟΡΥΤΣΑΝ, Μιχ. Βαλατούρ., Τὰ φύλλα ἐν-
τεῦθεν ἀποστέλλονται τακτικώτατα καὶ ἐγκαίρως,
ἐκεῖ μᾶλλον ὑπάρχει παραπόνων χρεῖα.
ΚΑΤΑΦΥΓΙΟΝ, Ἀστ. Καρᾶν, νέα ἐγγραφή ἐλή-
φθη, εἰς Ἀθ. Τζιάνην ἐστάλη ἀπ' ἀρχῆς Γ' ἑξαμ.,
διὰ τὴν φροντίδα, ἣν καταβάλλετε, σᾶς εὐχαρι-
στοῦμεν.
ΛΙΤΟΧΩΡΙΟΝ, Δ. Νικολαΐδην, πόσην ἀνακού-
φισιν εἰς τὰς προσπάθειάς μας, ἀλλὰ καὶ πόσην
ἐγκαρδίωσιν εἰς τὸν ἀγῶνά μας μᾶς παρέχουσιν αἱ
τόσον ὠραταί, ὡς ἡ ἰδική σας, ἐπιστολαί! Ἄλλ'
ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον μᾶς ἔκαμεν ἐκπληκτικὴν ἐντύ-
πωσιν ἦτο ἡ περικοπή ἢ ἀφορώσα τὸ τίμημα τῆς
ἐγγραφῆς εἰς τὸ «Ἄπ' Ὀλα»: «Νὰ ἦτο, λέγετε, τὸ

τίμημα τῆς ἐτήσιας ἐγγραφῆς τοῦλάχιστον γρ. 40·
διότι τὸ νῦν εἶναι πολὺ εὐτελές». Ἄλλ' ἐάν ἐγνω-
ρίζετε πόσους πολλάκις κόπους καταβάλλομεν καὶ
ποιῶν μεθόδων ἀναγκαζόμεθα νὰ κάμνωμεν χρῆ-
σιν διὰ νὰ εἰσπράξωμεν καὶ τὸ εὐτελές τοῦτο, ὅπως
δικαίως τὸ ὀνομάζετε, ποσόν!... Καὶ ἐάν ἀκόμη
ἐγνωρίζετε ὅτι ὑπῆρξαν ἀνταποκριταί, οἵτινες μᾶς
κατεχράσθησαν καὶ δεκάδας ἀκόμη ἐν ὄψι λι-
ρῶν!... Ἄλλ' εἶναι καλλίτερον νὰ μὴ τὸ γνω-
ρίζετε ὅλα ταῦτα, διότι εἶναι καὶ εἰς ἡμᾶς ἀλ-
γεινὸν νὰ τὰ ἐξομολογούμεθα.

ΜΑΡΜΑΡΑΝ, Ἐλ. Ἰωαννίδην, ἐνεγράψαμεν, εὐ-
χαριστοῦμεν, ἐλλείποντα δι' ὑμῶν ἀποστέλλομεν εἰς
πάντας. Θὰ λάβωμεν τὰ μέτρα μας.
ΜΙΤΥΛΗΝΗΝ, Παναγ. Νικήταν, β' ἑξαμ. σειρὰ
σᾶς ἐστάλη, τίμημα ἐλήφθη, εὐχαριστοῦμεν.
ΠΡΑΒΙΟΝ, Β. Α. Βασιλικόν, ἐλάβομεν, τίμημα
γ' ἑξαμ., σᾶς εὐχαριστοῦμεν διὰ τε τὸ τίμημα καὶ
ἐπαίνους ἐπιθεωρήσεως, σᾶς παρακαλοῦμεν ὅμως,
ὅπως παρατηρήσετε εἰς τὸ «Ἄπ' Ὀλα» τοὺς ὄρους
τῆς γ' ἑξαμ.

ΣΑΡΑΝΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ, Δα Ἀφροδ. Ἄμπα-
τζίδου, βεβαιωθῆτε ὅτι οὔτε ἡμεῖς ἐννοοῦμεν τί-
ποτε ἀπὸ τὴν σύγχυσιν ταύτην. Προχθὲς ἀκόμη,
μόλις ἐλάβομεν τὴν προηγουμένην σας, σᾶς ἀπε-
στείλαμεν νέον δέμα. Τί πρέπει νὰ ὑποθέσωμεν;
ΣΟΡΟΒΙΤΣ, Ἀθ. Σταυρίδην, ἐνεγράψαμεν, εὐ-
χαριστοῦμεν πολὺ, σειρὰς ἐστείλαμεν.
ΤΣΟΤΥΛΙΟΝ, ἑξαδέλφους Τζιάντζου, ἐλήφθη ἀντί-
τιμον ἐτήσιας συνδρομῆς, σᾶς εὐχαριστοῦμεν.
ΧΑΡΙΟΥΠΟΛΙΝ, Δημοσθ. Θεοδοσίου, ἐλήφθη
ἀξία β' ἑξαμηνίας, σᾶς εὐχαριστοῦμεν, 54ον φύλ.
λαμβάνετε, δηλώσατε παρακαλ. προηγουμένην δια-
μονὴν σας.

ΟΛΑΙ ΘΑ ΚΛΗΡΩΘΗΣΙ

Προσεχῆς κλήρωσις 2/15 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ μὲ μέγαν λαχνὸν Φρ. 250,000

Διὰ ν' ἀγοράσῃ τις μίαν ὁποιαδήποτε λαχιοφόρον ὁμολογίαν, ὀφείλει κατ' ἐλάχιστον ὄρον
νὰ δαπανήσῃ περισσοτέρας τῶν πέντε λιρῶν Τουρκίας, ἐνῶ διὰ τοῦ ποσοῦ τούτου ἀγοράζει

ΤΡΕΙΣ (3) ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΥΣ ὉΜΟΛΟΓΙΑΣ

ΚΤΗΜΑΤΙΚΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ

καὶ τοιοῦτοτρόπως ἀποκτᾷ τρεῖς τύχας ἀντὶ μιᾶς, κατὰ συνέπειαν ἔχει μεγαλειτέραν ἐλπίδα νὰ
κερδίσῃ ἓνα τῶν μεγάλων λαχνῶν, οἱ ὁποῖοι ποικίλουσιν ἀπὸ ΦΡΑΓΚΑ

- 250000
150000
125500
100000
75000
62500
10000

εἰς τὰς (6) ἑξ ἐτήσιας κληρώσεις, αἱ ὁποῖαι γίνονται δη-
μοσίᾳ ἐν Ἀμστελοδάμφ, ὑπὸ τὸν ἐλεγχον Συμβολαιογρά-
φου, εἰς τὰς 2)15 Φεβρουαρίου, 2)15 Ἀπριλίου, 2)15 Ιου-
νίου, 2)15 Αὐγούστου, 2)15 Ὀκτωβρίου καὶ 2)15 Δεκεμ-
βρίου, κατὰ τὰς ὁποίας δώδεκα χιλιάδες (12000) λαχοὶ
κερδίζουσι διάφορα ποσά.

Αἱ κληρούμεναι ὁμολογίαι πληρῶνται ἀμέσως εἰς με-
τροτὰ καὶ ἀνευ ἐκπτώσεως. Οὐδέποτε παραγράφονται ὅσα
δήποτε ἔτη βραδύτερον καὶ ἂν παρουσιασθῶσιν.

Ἐν περιπτώσει κληρώσεως εἰς τὸ ἴδιον, ἀνταλλάσσο-
μεν τὰς ὁμολογίας ἀζημίως διὰ τὸν ἀγοραστὴν δι' ἄλλων
μὴ κληρωθεισῶν.

Ἐπὶ ἐνσχύρῳ τῶν ὁμολογιῶν τῆς Κτηματικῆς Πίστεως
Ὀλλανδίας, δανείζομεν μίαν λίραν Τουρκίας ἐφ' ἐκάστης
μὲ τόκον 6 ο)ο ἐτήσιως.

Ἐπὶ ἐπομῶν ἀσφαλείας αἱ ὁμολογίαι αὗται εἶναι πρώτης τάξεως, διότι ἡ Κτημα-
τικὴ Τράπεζα τῆς Ὀλλανδίας, ἔχουσα κεφάλαια εἰς μετοχὰς καὶ ὁμολογίας Φρ.
114,000,000, ὑποχρεοῦται νὰ τὰ χρησιμοποιοῖ μόνον εἰς δάνεια ἐπὶ κτημάτων.

Τιμὴ τοῖς μετρητοῖς

ΓΡ. ΧΡ. 166

δι' ἐκάστην ὁμολογίαν πληρωνόμενα ἐφ' ἅπαξ

Δι' ἀγορὰς ἀποταθῆτωσαν πρὸς τὴν «Λαϊκὴν Ὀθωμ. Πίστωσιν» (Π. ΑΔΑΔΥ καὶ Σα)
ὁδὸς Μερτεμπανέ, Χουριέτ χάν, ἀριθ. 13-15, Γαλατᾶ-Κωνσταντινούπολιν, (Credit Popu-
laire Ottoman, Galata-Constantinople, Huriet han, 13-15).

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πρέπει μαζὶ μὲ τὴν παραγγελίαν νὰ ἐμβάζωσι καὶ τὸ τίμημα διὰ
πανδαπόστ ἢ τσέκ.

Σημ. - Ζητοῦνται ἀνταποκριταί εἰς τὰς ἐπαρχίας καὶ τὸ ἐξωτερικόν.

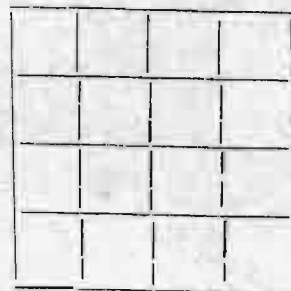
ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΑΙ ΑΣΚΗΣΕΙΣ

51. Ἀκροστοιχίς.

Μὲ τ' ἀρχικὰ γράμματα τῶν ζητούμενων λέξεων
σχημάτισον ὄνομα σπουδαίου βακτηριδιολόγου,
νῆσον ὀνομαστὴν τῆς Μεσογείου, θρησκευτικὴν τρο-
φήν, πόλιν τῆς Τουρκίας ἐν Ἀρμενίᾳ.

(Ἐστάλη ὑπὸ Δ. Ἀλεξανδρίδου, Μυσοπόλεως).

52. Τετράγωνον.

Εἰς τὰ 16 τετράγωνα νὰ τεθῆ ἀνά εἰς ἀριθμὸς
ἀπὸ τοῦ 1 ἕως 16, οὕτως ὥστε προσιεθήμενοι ὀρι-
ζοντικῶς, καθέτως καὶ διαγωνίως (10 ἀθροίσεις) νὰ
δίδωσι τὸ ἀριθμὸν 34.

(Ἐστάλη ὑπὸ Γ. Π. Σκαρπέλλη).

ΔΕΛΤΙΟΝ

παρέχον δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς Ἀσκή-
σεις τῶν ἐν τῷ 65ῳ φύλλῳ δημοσιευομένων
Πνευματικῶν Ἀσκήσεων.

Τὰ λύτρα σας εἶναι ἀνωφελῆ. Μόνον διὰ τῆς σπάθης.

Ὁ καπνός, ὁ ἐξερχόμενος ἐκ τοῦ δοχείου, ἐσχημάτισεν ἐν φοβερὸν φάσμα, τὸ ὁποῖον ἐφώνησε: Θά ἀποθάνῃς...

Εἰς τὰ Σκαττικὰ Πίγκ!

— Γιατί; δὲν τάχεις καλὰ μαζί της;
 — Ὁχι, μού κάκωσεν ἀπὸ τὴν ἡμέρα ποῦ τῆς εἶπα, ὅτι περνῶ καλὰ με τὸν ἄνδρα μου.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΟΙΚΟΣ ΕΝ ΑΝΑΤΟΛΗ: ΣΤΑΪΝ

Ἐπιχειρηματίες: Ἀριστοβούλου, Ἀναστασιάδου καὶ Σπ. — Ὑπεύθυνος: Ἀριστοβούλος Δ. Χρησιδής.